

קונטרס

קושטא קא

Weis Bin Zedek
Rabbinical Court
 of the
Central Rabbinical Congress
 of the U.S.A. and Canada

התאחדות

בית דין צדק
 התאחדות הרבנים
 דארצות הברית וקנדה
 ברוקלין, נ.י. 11211-6620

85 Division Avenue, Brooklyn, NY 11211-6620 (USA)
 Tel: 718.584.6765/6 Fax: 718.486.5574

כתב עיכול:

לכבוד ר' ישראל בנימין לאוועק ג"ר
 קיט מאריש, קאנאדא

הנה שמועצת/ים ר' יצחק ארינשטיין נ"י בשם קהל אור תורה וקריית מאהש/ישיבת אור החיים ת"ת ביה
 ודא וכולל מאהש/ יש לו/הם מעטות ותביעות גנד/בס, ופוסט/ים אונד/ם לר"ת ע"ם חופנה סס'
 63228.65

לכן עד שיתקיים הד"ת כתיב/הם והתבדיר והלכנו הדברים, אי שיבואו הצדדים לעסק השות, מעקלים
 הצדדים בהם:

- א. שלא להציג מעות באיזה אופן שהוא מכל החשבונות של המוסדות הנ"ל.
- ב. שלא לר"ב או לר"מ המוסדות בשום מקום במישרים או בעקיפין באיזה מקום שהוא.
- ג. שלא להעביר הנכסים או מעות ליד אחר.
- ד. שלא להקביל שום מסמכים מרשות ח"בת צדל, ולא להתערב בשום דבר עם המנהלות
 והמוסדות.

(כאשר יודו חב"ד אשר ישבו כסאות למשפט, בן יקשה.

= חקוקה על עיניו/הם יכל להיות שהדברים בב"ד על החסד שיהיה למבקש העיכול.

אז למדנו:

- א. העיכול הוכחז גזון לפי מעטת התובע/ת/ים, רק כפי שלא תפח לו/הם המסדות עד שיתקיים הד"ת, אולם אין תפוח
 שובדי"צ ביד שפטי שרשי וד"ת תקפו איזה עבודה בידן המסמכים שכתבו/הם.
- ב. העיכול גזון רק באם התובע/ת/ים מוכיח/ת/ים לעמוד לידת לשון הקבלה בהצמט, ואם יש דברים אחרים/ם בל מנס
 התקבל, אז ידנו הבדי"צ בסמך התובע/ת/ים להסיר את העיכול.
- ג. אם התובע/ת/ים מוכיח/ת/ים לעמוד לידת תוסין, אבנם יש לו/הם מעטות שער שחקים ישיבת חב"ד, ודי לו/הם חסד
 מן המדי"צ ע"י העיכול ועבודה, אז עיינו הבדי"צ ברוני/הם, ואלוהם בדת מה לעשות.

הכו"ח בשם הבדי"צ יום ה' לפ' סדר, " להחדש איד שנת תשס"ח לפ"ק.

[Handwritten signature]

ישראל יצחק סג"ל גליק
 מנהל כללי, וספרה ודינא

0

25
הממ

כס"ד

לכבוד הסד"ד של התאחדות הרבנים

בקשר להחזמנה והכתב עיקול שנשלח לי מבית דינכם מיום ה' בחר"י אייר תשס"ה

הריני להודיעכם שהנני מוכן להתדיין בזבל"א, ועד שני שבועות אי"ה אוזיע מי הוא הבורר מצדי.

יום ג' לסדר בחוקתי ט"ז אייר תשס"ה

ישראל בנימין לאוועך

Beis Bin Zedek
Rabbinical Court
 of the
Central Rabbinical Congress
 of the U.S.A. and Canada

בנין זדק

בית דין צדק
 של
 התאחדות הרבנים
 הארצות הברית וקנדה
 ברוקלין, נ.י.

85 Division Avenue, Brooklyn, NY 11211-6620 (USA)
 Tel: 718.384.6765/6 Fax: 718.486.3574

לכבוד ר' ישראל בנימין לאנדמן נ"י
 קרית מאהש, קאנאדא

בדבר הכרת עיקולי שנשלח לך לפי בקשת התובעים חתולת באמדות מאהש וכל בניו,
 הרינו להתדיעך שהתובעים מסכימים שהאך לה' מישיב' האמך להתקיים ביום תפלות
 אצל השלמות בנתק להדיעות, עם ר' ראובן מעסקן נ"י חסמות מפעם הקהילה -
 לסדר חזר לשנות נרצח חקילה.
 ושנית, אך קצח קבלנו מכתבך (בלי שום כותרת) ובפלי חזקך, שתק פוכן להתדיע עם
 התובעים חזל כולל, ולהדיעך עד שני שבוקות כי הוא חבור מצדך.
 ובפליאנו מאד ששנית מדיבורך, כי ביום ב' ל' בחקתי קנית ואמרת שעד עשרה ימים
 תדיע מי חבורך, ושלאמך את במכתב. וקצח כבר עברו שלשה ימים מהעשרה ימים.
 ועוד תוספת כמה ימים פרקך.
 ומפין שהתובעים חרשים שחתקים חז'ת נאקום כי תעני דחוק מאד, לכן עליך
 להתדיעו בכתב עם התימך שאכן עד עשרה ימים מיום ב' בחקתי חקעל'ם תדיע שם
 חבורך, וחבל על מקומו ימא בשלום.

חכונ'ת בשם הגד"צ יוסף ר' ל' אם בחקותי חלבת, פיו לחודש אייר שנת תשס"ה לפ"ק.

ישראל יצחק סג"ל גליק
 סג"ל כללי, ומפ"א רדייטא

לכבוד הסד"ד של התאחדות הרבנים

נהנינא לתמכתב ששלחתי לכם ביום ג' בחשוון ת"ז אייר תשס"ה.

הרני להודיעכם שהבורר מצידו הוא הר"ג ר' יקותיאל זלמן גרויז שליט"א ונא להתקשר עמו בכל השיבות להדי"ה.

ואגב בהזמנה בזכר ר' יצחק ארנשטיין כהתובע בשם המוסדות, והאמת היא שמר ארנשטיין אינו משמש כלל בשום תפקיד ששייך לזהל אור החיים דטאהש, ילעומת זה עמדו לאחרונה כמה אנשים המתיימרים שהם מייצגים מוסדות טאהש וקהל חתיה, ועל כן הוכות בידי לבקש להודיע לי אם האנשים הללו הם ג"כ מהתובעים, ולהודיע לי השמות של כל התובעים, ומי מהם להם הסמכות הזה, או שמל האנשים הללו יחתמי על הצהרה בכתב שאין להם שייכות עם התביעה. וגם נא להודיע לי בשם מי מדבר מר ארנשטיין מי הוא שמינה אותו לתפקידו ושהרשה אותו לדבר בשם מוסדות טאהש.

יום ב' לסדר במדבר כ"א אייר תשס"ה

ישראל בנימין לאוועז

Beis Din Zedek
Rabbinical Court
of the
Central Rabbinical Congress
of the U.S.A. and Canada

בית דין צדק

בית דין צדק
התאחדות הרבנים
האמריקאים והקנדיים
בניו יורק, ניו יורק

85 Division Avenue, Brooklyn, NY 11211-6520 (USA)
Tel: 718.384.6765/6 Fax: 718.486.5574

לכבוד ר' ישראל בנימין לאוועק נ"י
קרית מאהש, קאנאדא

נכבד תר"ת עם המוסדות וקרית מאהש, שהשבת ק"ו ביום פ"ו אייר דנא, ושוכ ביום כ"א
אייר דנא, תודעת שהחזר מצדך הוא הרה"ג ר' יקותיאל ולמן גרוד שליט"א.
חיות שהחזר גרחה ביום ליום ומחודש לחודש, לכן אנו מוותרים אותך שבאם לא תחתום
על שטרי בירורין עד עשרה ימים מיום פ"ו דנא, או נתי' מותרת ליתן דשית להתנבקים לילך
לע"כאות.
ומה שכתבת אודות ר' יצחק אורנשטיין נ"י וכו', הנחלת המוסדות יש להם דרשות
למנות מי שירצו, ואם יש לך איות מענות ותבעות ק"ו וכו"כ, או תציע אותם בבשרי
הב"ד אשר ישבו בסאות למשפט.

הכו"ח בשם חב"ד י"ב ח' ל"ס נשא, ב' לחודש סיון שנת תשס"ה לפ"ק.

[Handwritten signature]
חידאל יצחק סג"ל גליק
מנהל כללי, ומשרד דריתא

בבית הדין של האגודה ה'אגודה'

ה'אגודה' של ה'אגודה' ה'אגודה'

ה'אגודה' של ה'אגודה' ה'אגודה'

ה'אגודה' של ה'אגודה' ה'אגודה'

ה'אגודה' של ה'אגודה' ה'אגודה'

ה'אגודה' של ה'אגודה' ה'אגודה'

ה'אגודה' של ה'אגודה' ה'אגודה'

ה'אגודה' של ה'אגודה' ה'אגודה'

ה'אגודה' של ה'אגודה' ה'אגודה'

ה'אגודה' של ה'אגודה' ה'אגודה'

ה'אגודה' של ה'אגודה' ה'אגודה'

7

21 2/3

בס"ד

לכבוד הסד"ד של התאחדות הרבנים.

כמענה למכתבכם מיום ה' נשא, ב' להורש סיון תשס"ה, הנני להשיב כדלהלן.

א) מה שכתבו שהדבר נדחה מיום ליום ימחודש לחודש: אין לו שום פירוש והבנה. כי ההזמנה שקבלתי היה ביום י' אייר תשס"ה, והיאך יתכן שאחר שלשה שבועות כבר נדחה הדבר מחודש לחודש. גם אינו מובן דבר כתבתי במכתבי מיום כ"א אייר מיהו הכורך שלי ושיש להתקשר עמו בכל הנוגע להדפיסתו, וא"כ היה על הכורך מצד התובעים להתקשר עמו ולבחור שלישי, ואם הכורך של התובעים לא ראה הכרח להתקשר עם הכורך שלי, מה רוצים ממני, וכי מה עלי לעשות יותר. אגב: הכורך שלי הציע כבר שלישי, וההצעה נדחתה על סף על ידי התובעים.

ב) מה שכתבו שאם לא אחתום על שטרי בירורין עד "עשרה ימים" מיומא דגן וכו'. אין לו שום שחר, שהרי המכתב נכתב ביום ה' נשא, וקבלתי המכתב על הפעקס שלי מאיזה פעקס בעיר מאנסי בערך 15 מינוט קודם כניסת השבת. ימים א' בהעלותך היה עיר"ם ואח"כ יום ב' וג' יו"ט שבועות, והעשרה ימים נמרים ביום א' שלח, דהיינו שנשאר לי ס"ה ב' ימים יום ו' אסרו חג ויום ה' בהעלותך לעסוק בענין הדין, האם יש בזה איזה הגיון? האם לא ניכר בזה שיש כאן כוונה להקניט ולצער אותי.

ג) בנוגע האיום של ערכאות אינו מובן כלל, כי ידוע היטב להתובעים שהליכה לערכאות הוא כל כילו לטובתו, ולפי ראות העין היה כל הסכסוך מסתדר היטב לשביעות רצוני אם היו הולכים לערכאות, בכל הפרטים בלי שום יוצא מן הכלל, אלא שזהבד אסור עפ"י החזקה, והנני מוכן להפסיד מה שהייתי יכול להרוויח בהליכה לערכאות כדי שלא לעבור את פי ה' ח"ו, אבל עכ"פ לאיים עם הליכה לערכאות אינו אלא פטוטי מילי בעלמא.

ולא עוד אלא אפילו אם היה לי היתר בו"ד מפורשת לילך לערכאות, הייתי סולד ומינע מזה כדי לא לגרום ח"ו לחילול השם הנורא שיצא מזה, שקהלה נאה ותסודה כקהלתינו בראשות כ"ק מרן רבינו שליט"א, ולט לערכאות, דבר שכל נפש יפה סולד אפילו רק לדבר מזה.

טכף לזה יש חשש גדול שע"י הליכה לערכאות עם הסכסוך הזה יוכלו להסתעף מזה ח"ו כמה עניני מסירה להרבה הרבה מתושבי קריתינו, והתובעים בכללם, ולמעלה בקודש..... על כן אילו היה הדבר הלוי ביוזי וברצוני הייתי עושה כל טעדי למנוע החיה"ש הגדול והנורא, והחטא התמור של מסירה, אף אם אפסיד ע"ו הרבה.

ודברים אלו פשוטים וברורים לכל שומר תו"מ, ופלא שההתאחדות הרבנים אינם מבינים זה, וכבר אתר הזמנה הראשונה מדברים מהליכה לערכאות, כאילו היה זה איזה שחוק בעלמא.

ה) למעשה כל הנ"ל לכאורה אינו נוגע כעת, כי החובעים הדיעו לי שהיית שאנו עומדים כעת באמצע משא ומתן למצוא דרך פשרה למנוע ההכרח לצאת ולכא בר"ת, על כן אני יכול להחעלם מהמכתב שקבלתי, והו"ג"כ הסיבה של איחורי עד עתה. ואעפ"כ מכיון שסוף סוף לא קבלתי מפורש בכתב דיחור על הדין, ואיני רוצה ליתן פתחון פה להתביעים וכת דילהון להשמיץ אותי כאילו אני מנסה להשתמש מלעמוד לדין, על כן רצוף בזה חתימתי על שטרי בירורין.

יע"ז אתי על החתום יום ב' קודש כ"א סיון תשס"ה

ישראל בנימין לאורש

בס"ה

אני הח"מ מקבל עלי לצוות להפס"ד שיצא מהב"ד של זבל"א דהיינו הרה"ג ר' יקיהואל זלמן גרוין
שליט"א הבורר מצידו, והרה"ג ר' יצחק דוב בערגער שליט"א הבורר מצד התיבעים, והשליש שהם
יכחיזו ביניהם, בקשר להתביעות שיש להחזוב ר' יצחק ארנשטיין נ"ו עלי.

ישראל בלימין לאויען

דוב'ל פורה כ"א סיון תשס"ה

ISRAEL B. LOWEN
26 AVENUE BETH HALEVY
BOISBRIAND, QC J7E 4H4

Nov 29
0

Facsimile

To: **RAPHAEL SHECHTER**

From: **Israel Lowen**

Fax: **514-871-8977**

Fax: **450-434-7729**

2 sheets including cover

November 29, 2005

Mr Shechter:

The following is a translation of the attached document.

I, the undersigned, accept upon myself to obey the verdict (decision) which will be rendered by the "Beis Din of Zavla" which Rabbi Gross will be from my side and Rabbi Berger from the other side, and a third which will be chosen by the two above, in relation to the issues of Tosh through their representative, Yitzchok Orenstein.

Signed on the 21st day of Sivan, 5765

(See signature on original)

Israel B.Lowen

Please call me to confirm receipt of this transmission at 450-430-2630

Sincerely,

Israel Lowen

ס-6
 Dec 05

התראת ב"ד!

לכבוד ר' ישראל בנימין לאוועק נ"י
 קרית טאהש, קאנאדא

הן באו הנחלת קרית טאהש ומסדותיה שיחיו לפני מע"כ הרבנים הנאונים הבד"צ שליט"א כקובלנט
 נגדך, שליט"א דבריהם עברת על העיקול מיום י' איד שנת תשס"ה לפ"ק, ברבנים הלחן:

- א. העברת שפחים ונכסים מחזקת הכהילה.
- ב. העברת את חברי הוועד מה'קארפאדעישאנס'.
- ג. לקחת בספי ה'פראגראמען' בלי לפוסקם להקהילה.
- נססן לתאסור,
- א. לא קיימת את החסכמים שנעשו בניכסם.
- ב. הכויד מצד תרה"ג ר"י ווענגער שליט"א אמר שלא תורשה ססך.
- ג. עד קתה לא חתמת על שטרי בידורין.
- ד. אינך מוכן לעמיד לד"ת כדת.

לואת אנו מוזהרים אותך בכל החיסר, שעליך לציית להעיקול, ולא לעשות שום צעד באיזה אופן שיחיה,
 במרם שתקמור לד"ת ויתבררו ויתלבנו הרבנים.
 וכאם לא תקמור לד"ת עד עשרה ימים מיוםא דנ, נתי' מוכרח לנקוט צעדים חרושים.

חבו"ח יום ב' לס' ויצא, ה' לחודש כסלו שנת תשס"ו לפ"ק.

[Handwritten signature]

יחיאל יצחק בנ"ל גליק
 מנהל כללי, וספרא דיינא

0

6.15

מלך ישראל

הנני בזה להודיע אודות התראה שלכם שקבלתי. הגם שלא ציחי להבין כלום מהמסעות מ"ם מעניע לידך דרך תורה משלם לא סרבתי, וגם שתה הנני מוכן ומוכן לעמוד לפני ב"ד וכל"א, וגם חתמתי על שמרי בירודין ביזם כ"א סיון תשס"ה, וגם נאבד השמרי בירודין בחתימתי מה שנמסר לכם הנני שולח לכם שנית העתקת צילום משלי, ואני מצפה לשמוע מהבורר שלי יום המועד לזוהר.

ישראל בג'מין הלוי לארבע

1878

NEW YORK N.Y.
JAN 27 1968

11/17/1977

Q. 10.10.1978 22 23:44 10155

כ"ט

אני תח"מ מקבל עלי לציית להמס"ד שיצא מהבי"ד של זבל"א והיינו הרה"ג ר' יקותיאל זלמן גרויז
שליט"א הבורר מצידי, והרה"ג ר' יצחק דוב בערגער שליט"א הבורר מצד התובעים, והשליש שהם
יבחרו ביניהם, בקשר להתביעות שיש להתובע ר' יצחק ארנשטיין נ"י עלי.

יום ב' קורח כ"א סיון תשס"ה

ישראל בגימין לאווען

ישראל בגימין לאווען

**Rabbinical Court
Of Central Rabbinical Congress
25 DIVISION AVE.
BROOKLYN NY 11211
(718) 854-0765 - fax 486-3374**

התאחדות חרבים
דאגות חברת וקטא
מדיקלין ניו יארק יציר

בגדי תפוצת קול אור ורדים קרית לאומה וחברות

היה מעל כי הקדשם שלטו במה המזבח, והצאית בך, ועקל אל ר' ישראל במען לזכות ר' ודל בן
 א' לזכות אהרן והלוי עד להם שבע שנים שיעד לזן עמם, והצונו בו שנים לא יסוד לזן מזה המטה
 לזכות להם לזן לעצמם, והיה מזה מנן להם באמצעות שנות, והחללה הדע לה פסד
 במהלך ישראל ביום שלשה שנים חסד בזה, וזהו אהרן המזבח שלמה הוא וחבר
 סוד, והוא שפדעו שנים ושל אהרן חסד, שכן הדע לה עולם המזבח של זה חסד
 ישראל ביום שלמה וזהו המזבח של אהרן חסד בזה עד אהרן חסד, ולא ידעם יש
 להם פסד ולא היה במהלכו של ר' ישראל במען, שהם עמד על ועקל שפדעו לו במהלכו וזה
 קמה הדע מכלול לזכות לעצמם.

על כן נדדו הדיינים והקהל שלא יצאו שום דבר קצת ונחל בנכסיהם ושיעורם לזקקה או למעוזה, שלא
לפחד חלק או לנזול שם ונכסיהם (ישיבה) על שום דבר השייך לזקקה ומעוזה, או הנכסים הנכסיהם
וזקקה באופן שיהיה חזקה ביד הזקקה ונכסיהם לזקקה על כל הנכסים השייכים לזקקה
קדשה או למעוזה בקדושת, בנכס שלא היה עומד במצב לפחד לזקקה חזקה חזקה ביד ישראל
בזמן לחזק ידוע לא קדשה כי הוא חסד מצד חסדו לחזק על שום בדין ולקבד לזקקה.

באנו ללמוד את התורה

ה'תשנ"ח

מדינת ישראל

לכבוד הס"ד של התאחדות הרבנים.

בקשר להמכתב שכתבתם להנהלת קהל אור החיים דשאחש ביום ח' וישלח י"ד לחודש כסליו תשס"ו שבו ניתן רשות להנהלת הקהילה והמוסדות לעקל כל הנכסים השייכים להקהילה או להמוסדות בערסאות, והמכתב שנשלח אלי מיום ב' ויצא.

גוף העיקול [עכ"פ לפי מה שתבינו הצד שכנגד וכמו שניכר ממעשיהם] אין לו שחר כלל, שהרי עיקול פירושו שכל הנכסים שעל זה דנים ישאר חבל על מקומו וחזקתו ושום אחד לא ישנה ודבר מחזקתו כל זמן שלא יתברר הדבר בפני בי"ד, אבל בשום אותן אין הזכות בד הבי"ד לעקל צד הנתבע ולהרשות להתובע שביני לבניו יוציאו הנכסים מחזקת הנתבע כדי להפוך אותם למחזקים, ואיך מחילן לקחו הצד שכנגד ההצעה לעשות כל מיני טעדיקו ותחבולות לשנות מעמבערס ולמכור ולהוציא הנכסים מחזקתו, חרי בס"ה הטילו הבי"ד רק עיקול, והיותו שלא להחזיק בהנכסים יותר ממה שהיה בחזקתי בעת נתינת העיקול ביום " איך נעשית, אבל הם משתמשים בהעיקול כאילו כבר יצא פס"ד לנגדי, ושהם יכולים לעשות כל מה שרוצים ואני צריך לראות היאך עושים וגוזלים אותי ולשתוק. ובאמת גם אני תובע ודורש עיקול לנגדי, שהבי"ד יעקלו את הצד שכנגד שלא לעשות שום דבר לשנות מהמצב שהיה ביום " איך כשהטילו עליו העיקול, ואם הם רשאים לעשות ככל מה שלבם חפץ אין קודם שנתברר הדברים ע"י בי"ד שישב כסאות למשפט, למה זה אנכי איתו רשאי.

ובערוח"ש חרי"מ סי' ע"ג סעי' ט"ו מבואר דכשיש הפסד להנתבע אי אפשר לעקל נכסיו, ומה שייך יותר הפסד ממה שהקחלה מנסה בכל הכוחות להוציא הנכסים מחזקתי ולהפסיד אותי ושלא יהיה לי אח"כ ממה לצבות, ועל כן פשוט שכל זמן שהקחלה עושים פעולות להפסידני ולהוציא הנכסים מחזקתי שהייתי מוחזק ביום " איך בעת נתינת העיקול אין שום חוקף להעיקול, ואין שום פירוש להעיקול כלל.

ובאמת שיש עליהם עיקול מבי"ד בא"י ביום ד' ניסן תשס"ה, ומה שהבי"ד שלכם ביטלו העיקול לכתב שם חטעם בזה"ל: מכיון שהנכם הנתבעים והצדדים בכתב ישתכנסו מובנים בכל עת להתדיין עם התובע הנ"ל בבית דינו הצדק ולציית להפס"ד אשר יצא מאותו, והעיקול גורם לכם פסידא דלא הדר, לכן אין מקום לעקל אתכם מהנהגת וניחול המוסדות דבר יום ביומו וכל הקשור לזה עכ"ל. והנה מטעמים אלו גופא בטל העיקול לנגדי, כי גם אני הצדדי נכתב שהנני מוכן לעמוד לדמית בזה"ל, וגם לי גורם העיקול פסידא דלא הדר, מכיון שהצד שכנגד אינו טומן ידיו בצלחת רק עושים פעולות וחותרים חתירות לנגדי להפסידני בכל עת ובכל שעה, כדי שלא יצטרכו לשלם לי את המגיע לי, וכידוע דרכם שאינם מוכנים לשלם החובות המוטלים על המוסדות וכמה אנשים שמסתובבים עשוק ורצוף כל הימים, והכלי זין היחדי שיש כנגדם הוא כח המוחזק, אבל אם הם יוציאו הנכסים מחזקתי שוב יהיה בזה פסידא לא הדר אשר קשה לנטר, וממילא פשוט שלפי הפס"ד שלכם ביום ד' ניסן תשס"ה העיקול לנגדי בטל ומבוטל.

וחפץ מזה הדגשתם לכתוב "לכן אין מקום לעקל אתכם מהנהגת וניחול המוסדות דבר יום ביומו וכל הקשור לזה" ע"כ. וחיינו שאי אפשר להפסידני חנהגת וניחול המוסדות דבר יום ביומו, אבל כלפי כל שאר הפעולות שעושים שאינן שייך להנהגת וניחול המוסדות וכגון לשנות באוד מעמבערס ומכירת נכסי הקהילה וכיוצא, בזה ברור שהעיקול הוא בתוקף, דלענין זה אין

להם שום פסידא אם ימותו עד אחר שישובו כסאות למשפט והביידי יפטקו כדת מה לעשות. וכמון שאם הצד האחר עובר על העיקול אין שום פירוש לדרוש ולתבוע ממני לקיים העיקול.

וכל זה כתבתי לגוף העיקול, אבל לאמיתו של דבר כל הקובלנא שלחם שכאלו עברתי על העיקול לשנות בארד מעמבערס וכיוצא בו אינו נכון כלל, ולא נעשה שום שינוי ממה שהיה ביום מתינת העיקול יי אייר תשס"ה, וכל הדברים הללו ניתנו לברורי שחור עייג לבן, ומילואא דעבדא לגלויי וכו', אבל חיות שבפי הנראה מלשון המכתב הביידי לא קיבלו הדברים, לכן לעיני אין כיכ נפק"ם בכל הנ"ל, ואין צורך להבהיר ולברר תרמאות חמורת בהקובלנא של המשתלטים על הציבור וקורין עצמם הנחלת הקהלה, ואי"ה בשיהיה נפק"ם נפרוש השמלה כראוי וכיאות.

אבל עיקרי מגמתי ומטירתי שבשבילו באתי בתולבים הוא בנוגע להשמצות והוצאת שם רע שטפלו עלי דברים שלא היו מעולם, שכתבו שם בזח"ל, והדבר נדחה מזמן לזמן באמתלאות שונות, ומתחלה הודיע לנו שבתר בהרה"ג ר' יקותיאל גראוס שליט"א שיהיה חבורר מצידו, ושוב אמר שחבר ווענער שליט"א הוא חבורר מצידו, ואחר שבררנו שחבר הנ"ל אינו חבורר מצידו, שוב הודיע לנו עוה"פ שהבורר שלו הוא הרה"ג יקותיאל גראוס שליט"א, ומכיון שהבורר שלו אין לו פטאי לישב בדין עד אחר איזה חדשים וכו' עכ"ל. הנה מנסים לייצר תרשום שכאלו אני עושה כל מיני תחבולות שבעולם להשתמט מלעמוד לדין, ועל זה אשאנח מכם מענה לשון, ואמר נא ישראל, וכי היכן נמצא בכל המכתבים ששלחתי איזה רמז ורמיזה שהורב ווענער שליט"א הוא חבורר מצידו, הרי מתחלה ועד עכשיו אני באתר שתרתי"ג יקותיאל גראוס שליט"א הוא חבורר שלי, ומחייב לקרוא לטפול עלי דברים בדינים כדי לחשמוץ אותי, וכדי שיהא פתחון פה לחתיר ללך בערכאות שלא כדת, אדרבה הצד שכנגד הם שהשתמטו והחליפו חבורר שלחם שמתחלה כתבו שהבורר שלחם הוא הרתי"ג יצחק דוב בערגער שליט"א ממאגנשעטער ואחר איזה זמן החליפו אותו בהרה"ג ר' מענדל זילבער שליט"א, וא"כ מי הוא המשתמט ומי הוא המדחת הדברים מזמן לזמן.

ולא עוד אלא שגם התחייבתי וקבלתי על עצמי בכתב לציית למת שיצא מהבורר שלי וחבורר שלחם והשליש שיבחר ביניהם וכמו שחזרתי ושלחתי לכם העתק ביום ה' פרשת ויצא עיי שלוח מיוחד, ויש לי אישור שקבלתם מכתבי, וא"כ מה זה שכתבתם במכתבכם ביום ה' וישלח בזח"ל: בתמאי שלא יהיה עיכובים מצדכם לעמוד לדין תורה תיכף כשרי ישראל בנימין לאוועי יודיע לנו בחתלט מי הוא חבורר מצידו ושמוכו לחתום על שטר ביורוק ולעמוד לדין עמכם ע"כ. וכאלו שלא הודעתי להב עד עכשיו מי הוא חבורר מצידו, והרי לא די שהודעתי בהחלט מי הוא חבורר שלי ושאני מוכן לעמוד לדין תומ"י, אלא שגם קבלתי על עצמי לציית להפסידי שיצא מחבורר שלי וחבורר שלחם והשליש המכריע שיתקבל עיי השני בוררים, והנאך חתעלמו מכל זה, אין זה אלא מדרש פליאה.

גם מה שכתבו שהבורר שלי אין לו פטאי לישב בדין עד אחר איזה חדשים, איני יודע מי גילה לו זה דבר שלא היה ולא נברא, והבורר שלי מוכן לישב בדין תומ"י כשחצו שלנגד יהא מוכן. ומותאי שצריך למצוא זמן שיהא רצוי לכל השלישה דינים וכמו בכל די"ת, אבל עכ"פ הוא מצידו מוכן לישב בדין.

ובאמת שבמכתבכם אלי מיום ב' ויצא תשס"ו כתוב ג"כ רשימה של דברים שכאלו עשיתי, ולדוגמא א. לא קייכות את ההסכמים שנעשו ביניכם ע"כ. אשר אינו מוכן כלל חדא שלא נגמר בינינו שום הסכם, ועוד שאף לו יצוייך שהיה בינינו איזה הסכם, א"כ היינו על זה אצל הדייט, אבל מה שייכות יש לזה להעיקול או להליכה בערכאות.

עוד כתוב שם: ב. הבורר מצידך הרהיג ריי וועגער שליטיא אמר שלא הורשה ממך עיי. ותנה דבר זה אמת הוא כי מאחר שלא נתקבל מעולם לחיות הבורר מצידו על כן לא הורשה ממני, אבל השאלה הוא האם נשכח מכם מה שכתבתי במכתבי מיום כיא אייר ויום כיא סיון שהבורר שלי הוא תרהיג רי יקותיאל גראוס שליטיא והאם שאלתם את פני ואמר שלא הורשה ממני, והיכן נמצא במכתבי רמז ורמזות שהבורר מצדי הוא הרב וועגער שליטיא.

עוד כתוב שם: ג. עד עתה לא חתמת על שטרי בירורין עיי. הנה באמת חתמתי והחייבתי לציית לפסייד כבר ביום כיא סיון אשר מתעלמים מזה כל הזמן. עוד כתוב שם: ד. איך מוכן לעמוד לדיית כדת עיי. דבר זה אין לו שום חכמה, חדא מזה ההבדל בין אות ג' לאות ד' אנו מה שכתבו מקודם שלא חתמת על שטרי בירורין איתו הודבר בעצמו שאינך מוכן לעמוד לדיית, והלא הוא הוא, אלא נראה מזה שרצו לחסוף דברים ולעשות הודשם כאילו יש כאן רשימה ארוכה של טענות ודברים בעוד שבסייה הכל דבר אחד הוא, הא חדא. ולגוף הענין אינו מוכן ולי מי שעושה כל מה שביטלנו לקרב הדיית וחונתם התחייבות לציית להפסייד שיצא מהבייד שישבו בזה כסאות למשפט, דבר שחזק שכנגד לא עשו, זה נחשב שאינו מוכן לעמוד לדיית, אם זה נחשב אינו מוכן לעמוד לדיית מה יחשב כבר מוכן לעמוד לדין. ואדרבה תאם אוכל לראות השטרי בירורין שתתובעים חתמו על זה, בצירוף השטר הרשאה מהנהלת הקהלה, ובר נא למי תרונתם ולמי הפסוליים.

תמצית הדברים שכל הטענות הנזכרים בהתחרות בייד ובהמכתב להנהלת הקהלה בנוי לא על קווי עכביש רק על דמיונות וחלומות שחזק שכנגד רוצה למכור, וטח עיניהם מראות ומלעיין בכל המכתבים שלי האך שהכל נוגד המציאות האמיתית.

ובני חשבתי לכם מכתב ביום ג' ויצא בקוצר אמריים, אלא שאז ביום ג' יצא השבתי רק בקצרה והתעלמתי מכל הדברים שאינם נכונים שגלגל שם בהמכתב כי חשבתי אולי יש בזה איזה טעות והחליפו אותי עם איש אחר, וגם כי המכתב נשלח רק אלי ולא ניתן לפרשום, ולכן חשבתי רק בקצירת האומיר, אבל עקשו שכוהבים כבר מכתבים לרבים ולאנשים אחרים וחוזרים על הדשמצות והבאשות חרות ובהוצאת שם רע שאין לו מחילה עולמית, ראיתי לנכון לכתוב את אשר עם לבבי, כדי שתדעו את אשר לפניכם ולתקן את הנעשה.

והן ענין הערכאות המוזכר בהמכתב שלכם. הנה הגם שלא נתתם רשות על "דין" בערכאות ח"ו, רק "לעקל" בערכאות, בפשטות תמכתם יתדותיכם על חתשו הרמייע מפאנו סי יא הודע דס"ל דבמקום פסייד מותר לעקל בערכאות גם שלא ברשות מ"ד. אבל המעיין בגוף חתשו הרמייע שם יראה שהתנה שם עוד תנאי שזהו דוקא בחפץ מבורר שהוא שלו כן הביא שם בשם מתריים בתשובה וחדו לדבריו רבני ספיר"א, וז"ל הרמייע שם: אף אנו נאמר דבמקום פסייד "וחפץ מבורר" כי חאי גוונא מציל את שלו וכו' עכ"ל. וא"כ הכא בענינו כלפי עיקול על כספים וכיוצא שאינו כלל חפץ מבורר, וגם על המוסדות גופא אינו בכלל חפץ מבורר שהוא שלו, זהו גם הרמייע מודה שאין שום היתר אפילו רק לעקל בערכאות שלא ברשות בייד כמו שנצרך לדון בערכאות, ולזה וודאי שאינו מספיק מהתב מחסדיד אלא נצרך לזה היתר בסתם חתום משלשה דיינים, הא חדא.

והן לזה עייש חתשו רמייע מפאנו שכתב עוד וז"ל: אכן מודעא רבה יש בדברינו ובדברי רבתינו המכובדים שזכרנו, שלא יעשה הנובע רק עכוב גרידא ולא יזאז נכסי הנתבע מיד השלש הנמצאים אתו, או כיוצא בזה, אבל אם יש בידי הערכאות מיני עכוב על נכסי

חנתבע עצמו בביתו וברשותו ומתאנה הוא לו התובע שאם לא ימצא ערב עליהם יוציאום הערכאות מרשותו לחשלישם לא כאלה חלק מעקב, ואין שום אמתלא להתיר הדבר הזה אפילו בדיעבד דאין לך נקטיה בכובסיה דלשבקי לגלימיה גדול מזה וכוונתן את התובע לתקן המעוות תחלה ואח"כ לעסוק בתקנתו להציל את שלו כדיני התורה ואיש על מקומו יבא בשלום עכ"ל. וא"כ מבואר שכל ההיתר הוא רק לעכב דתינו שהנכסים ישארו בחזקתם אבל לעשות פעולות להוציא המעות מהזקתם שהם עומדים זה נכלל כבר באיסור החמור והטורא בערכאות, וא"כ בגידון דין הנהלת הקהלה עושים כמה פעולות להוציא הממון מחזקתו ומרשותו ע"י משרדי הממשלה ועורכי דין וכו' וכו', ובזה הם עוברים בשאט נפש על האיסור החמור והחילול חשם הטורא לדון בערכאות, ועל כן הנני תובע מהבי"ד להתרות בהם שיפסיקו תומ"י ולא לעשות שום פעולה המגרע כוחי ומציא הנכסים מחזקתי מנה שחיה ביום י' אייר תשס"ה יום חטלת העיקול, וכל מה שכבר עשו יבטלו תומ"י, כדי שלא יכללו במה שנוכר בשו"ע חו"מ סי' כ"ו במי שבא לדון בפני דיני גוים.

ובאם לא יפסיקו תיכף בבל תעלוליהם ופעולותיהם אצל עורכי דין וערכאות ואצטרך לחשיב בערכאות כדי להתגונן ולהציל את שלי, ההכרח לא יגונה ואצטרך לקבל רשות בי"ד להודיין בערכאות, והקולר יתא תלוי בצואריהם. וכל זה לפני משורת הדין, דמעיקר הדין אין צורך לקבל רשות בי"ד להתגונן בערכאות כמו שפסק בשו"ת כנסת יחזקאל סי' צ"ז וז"ל: אמנם לבטל אשר עשה השני שלא כדין בערכאות, פשיטא שאין צורך ליטול רשות בית דין כלל עכ"ל. וע"ע בכסף הקדשים סי' כ"ו שכתב שם לענין אדם שהוטל עליו עיקול בערכאות אם מתיר לו לכת לשם כדי להסיר העיקול וז"ל: נראה שאין אשמה כל כך בהחלף בזין גוים להוציא מעיקול הזה, גם שלכתחילה וודאי נכון ליטול רשות מבית דין הצדק וכו', ואם עשה בלי רשות מבית דין הצדק, גם כן אין בזה כל כך אשמה כעין הדין בדיני גוים, כי אין זה רק חולך להוציא עצמו מידיהם עכ"ל.

אשר על כן הנני תובע להתרות בהנהלת הקהלה להפסיק כל מין פעולה בערכאות, להוציא הנכסים מחזקתי ולבטל מה שכבר עשו, כדי שלא אחיה מוכרת לקבל רשות בי"ד להציל את שלי בערכאות. ולא עוד אלא שאם ילכו לערכאות שוב אף אם יפסידו ויירצו להתדיין לפני בי"ד לא יזדקקו להם כדין אין נזקקין המבואר ברמ"א סי' כ"ו סעי' א'. וכדי בזיון וסצף שהגענו לזה שיש צורך להתרות קהלה נאה וחסודה כזה על דברים כאלו.

ואסיים מעין הפתיחה שגם גוף העיקול אין לו שום שחר להטיל עיקול רק עלי ולא עליוס, ומבני"א או שוועיקול כולל שני הצדדים וכמו שכבר יצא עליהם עיקול מיום ז' ניסן, אז שגם העיקול עלי בטל ומבוטל ומחטעמים הנזכרים לעיל. וכמו כן מוטל עליכם לגלות שכל החשמוצות עלי כאילו שחנני ונפכפכן בעניני בחירת הבורר שלי וכיוצא כל הדברים האלו אינם נכונים, כדי שלא תהיו חייב בכלל המוציא שם רע על חבירו שאין לו מחילה עולמית.

וק"י באתי על החתום יום ה' לסדר "אילי משגה הוא" ז' דרמזכה כ"ח לסלו ונשטין ישראל בנימין לאווען

CANADA

PROVINCE DE QUÉBEC
DISTRICT DE MONTRÉAL

N° :

SUPERIOR

COURT

CENTRE D'ÉDUCATION RELIGIEUSE, a corporation legally constituted in virtue of Part III of the Quebec Companies Act, having its office at 519 Querbes Avenue, in the City of Montreal (Outremont), in the Province of Quebec, H2V 3W6

-and-

**COOPÉRATIVE D'HABITATION
LUMIÈRE DE LA VIE DE BOISBRIAND**,
a cooperative in virtue of the *Loi sur les
Coopératives*, having its office at 204 Beth
Halévy in Boisbriand, Province of Quebec,
J7E 4H4

Plaintiffs

vs.

COMMUNAUTÉ OR HACHAIM, a corporation legally constituted in virtue of the *Loi sur les Corporations Religieuses*, and subject to the Quebec Companies Act, Part III, to the extent the same is applicable, having its office at 26 Beth Halévy, City of Boisbriand, Province of Quebec, J7E 4H4

-and-

CENTRE DE L'ESPOIR, a corporation legally constituted in virtue of Part III of the Quebec Companies Act, having its office at 26 Beth Halévy, City of Boisbriand, Province of Quebec, J7E 4H4

Defendants

בס"ד.

לכבוד הסדר"ד של התאחדות הרבנים.

ביום עש"ק פרשת בא קבלתי הזמנה לערכאות מאת אלו דמותקרי הנהלת
הקהלה דטאהש..... ועמדתי משתומם....

מצד אחד לא יעלה על הדעת שכל מי אשר בשם ישראל יכונה יעבור בשאט נפש
על האיסור החמור והחילול השם האיום של חליכה לערכאות בלא רשות ביי"ד,
ובפרט קהלת טאהש, ובפרט שבפרט אלו המתמיימים והמייצגים
עצמם שכאילו הם שלוחים של כ"ק מוזר רבינו שליט"א יעשו דבר כזה שידוע וגלוי לכל
שאילו היה יודע מזה היה עושה כל מה שביכולתו כדי לבטל דבר זה לעסרו ולשרשו, ולא
היה מסכים בשום אופן לגרום החילול השם הגדול הזה אף אם היה להם רשות ביי"ד
כתוב וחתום עם מקורות ומראש מקומות טעמים ונימוקים, והיו חתומים על זה גדולי
חזון, ומכ"ש בלא רשות ביי"ד כלל.

אבל מצד שני הרי אי אפשר בעולם להאמין שיש להם חיתר ביי"ד לפי הנציאות
הנודע, שאני עומד וצווח כל הזמן שרצוני בדי"ת כדת של תורה, והוחלט להתדיין בבי"ד
של זבלי"א, וכבר חתמתי שטרי בירורין והנהיבות לציית לכל מה שיצא מן הבי"ד,
ואדרבה הצד שכנגד משתמטים כל הזמן ולא חתמו שטרי בירורין ואין רצונם בדי"ת,
וכמו שראוה בעליל לכל מי שרואה החלוק ילך שלהם, ובפרט שעכשיו נתגלה כבר גלוי
וידוע לכל שסוף מעשה במחשבה תחלה וכל מגמתם ומטרתם מאוויים וחפצם היה אך
ורק ערכאות ומסירה, אם מפני שמתיראים שיפסידו בדי"ת, או מפני שנדמה להם
שאני לפי כבודם לעמוד לדי"ת, איך שיחיה מוכח ובוטל שהם מרגישים עצמם כאילו
שיני תורתנו הקדושה אין מחייב אותם, וכאילו הם אינם כפופים לדיני התורה רח"ל,
ועל"פ כל הבקי בהתהלכות שלהם בשנה האחרונה מבין שאין כאן שום מקום ומבוא
להיתר ערכאות, ואם יש מקום להיתר חליכה לערכאות זהו רק לחיפך שאני אתבע
אותם בערכאות, לאחר שהם מסרבים ומשתמטים ומתחמקים מלהתייצב לדי"ת.

איך שיחיה אי אפשר שיצא מהבי"ד שלכם או משום רב בישראל איזה חיתר
להתיר להם האיסור החמור של חליכה בערכאות, וביותר לאחר המכתב האחרון
ששלחתי להבי"ד שלכם מיום כ"ח כסלו דהאי שתא, והסד"ד הבטיח לי על חטלפון
שימסור המכתב לרבני הבי"ד ושם כבר הזכרתי שכפי הנראה רצונם בערכאות וכל
הנראה ממכתב ההוא יבין לאשורנו למי החותמת ולמי תפסוליים, ועד עכשיו הנני יושב
ומצפה לתשובה על מכתבי ואין קול ואין עונה ובמקום זה חנני מקבל הזמנה לערכאות
מהצד שכנגד, האם יש איזה חסבר לזה.

וקשה להאמין שעלה בידם להטעות את הבי"ד שלכם בשקרים וכזבים כמו
שניסו לשקר מקודם, וכמו שרואין במכתבי הקודם שכל ההתראה של הבי"ד שלכם אלי
היה בני ומיוסד על דמיונות ושקרים, דכ"ז היה שייך רק כלפי התראה דבזה אולי היה
מקום ללמד זכות על הבי"ד שלכם שלא הוצא מצו לברר הדברים לאישורם וסמכו על
הצד שכנגד שיש בהם קרוב להסד"ד ולא חשדו אותם שאינם מתיראים לשקר בפני
הבי"ד שלכם ולעשות חוכא וטלולא מכל ההתאחדות הרבנים, אבל לחוציא היתר
חליכה לערכאות לא מיסתבר שחבי"ד שלכם לא יבררו הדברים מקודם שחותמין על

דבר חמור כזה, ובפרט שהראב"ד והתאחדות הרבנים בחקדמה לספרו מאזני צדק ח"ב כותב דברים חוצבים להבות אש כנגד ההולכים לערכאות, ועכ"פ לפי"מ שאנו עומדים כעת לאחר מכתבי האחרון שוונני ממתין על תשובה מהבי"ד שלכם ועל חתימת השטרי בידורין מהצד שכנגד, פשוט שאין כאן שום סרך של היתר הליכה לערכאות, ואי אפשר שיצא תקלה כזה ח"ו מתחת ידי רבני הבי"ד שלכם, וא"כ הדרא קושיא לדופתא על מה שמכו אלו הקוראים עצמם קהלת טאהש להרים יד בתורת משה ולהיות מן המחרפים והמגדלים לילך בערכאות.

ושמעתי שמועות מאחורי הפרגוד ששמכו על ההיתר שקיבלו מהבי"ד שלכם "לעקל" בערכאות, והנה אם נכון הדבר, ראשית כבר כתבתי במכתבי הקודם שגם כל ההיתר לעקל היח בנוי על שקרים וכזבים כנראה בעליל מכל המכתבים שהיה בינינו, וגם אם היה אמת הוכחתי שם שגם עיקול אינו עפ"י הלכה עיו"ש, אבל העיקר שהרי דבר זה פשוט לכל בר בי רב דחד יומא שהמרחק רב בין "עיקול" בערכאות לבין "דיון" בערכאות, ורק תינוק בין יומי יכול לנסות לסמוך עצמו על היתר כזה שאינו אפילו כקורי עכביש.

ובכל אופן חיות שהם מפיצים שמועות שהבי"ד שלכם נתנו היתר חתום מג' או ד' רבנים, על כן אם הדבר אמת נא לשלוח לי תומ"י העתק בצירוף הסבר חזק יב בכלל מקום לזה לאור המציאות, ואם אין הדברים נכונים ומעולם לא יצא היתר כזה מהבי"ד שלכם ובמו שמיסתבר, ג"כ נכון הדבר להכחיש הדברים משום והייתם נקיים.

ולסיום הדברים, היות ששמעתי שהצד שכנגד רוצים כעת להשתמש במעשה פוטיף ולהפץ שמועות עלי כאילו שאני הוא החולץ בערכאות וכו' וכו' ומוכנים להכחיש השמש בצהרים ולהוציא שם רע עלי, על כן אם יגיעו הדברים לידי כך לא יהיה לי ברירה אחרת רק לפרסם כל המכתבים שבינינו עם כל הדאקומנטציה כדי להוציא לאור צדקי, וירא הקהל וישפוט.

והגם שכבוד הקהל והמוסדות חביב עלי מאוד, שנודע וידוע עד כמה שהשקעתי בהמוסדות נפשי ומאוזי בדמים תרתי משמע זה כשלשים שנה, ומאוד הנני מצטער בראותי מעשה ידי טובעין בים, הקריה והמוסדות שהיו לשם ולתפארת בכל קצוי תבל תחת נשיאות כ"ק מרן רבינו שליט"א, ועתה... אעפ"כ במקום שיש חילול השם אין חולקין כבוד, וכדי להסיר ממני עקשות פה ולזות שפתים לא יהיה לי ברירה אחרת רק לפרסם הדברים על מכוונם מפיחם ומפי כתבם, להתוודע ולהגלות כי הוא מלך על כל הארץ.

וע"ז באעה"ת יום א' לסדר "ובעבור תחיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו" [פרשת יתרו] י"ד שבט תשס"ו.

ישראל בנימין לאווען

Mosdos Tosh
Kiryas Tosh
Grand Rabbi of Tosh - Dean

מוסדות טאוש
קרית טאוש י"א
 בבנייה כ"ק מדרן אדמו"ר שליט"א

2 Beth Hachay Ave., Kiryas Tosh, Boishiman PQ J7F 4H4 • Tel: 450-419-5053 • Fax: 450-419-5134

בס"ד

יום נ' שנכפל כי כי טוב פר ויקהל'מקור חששו' לפ"ק פק"ק קרית טאוש י"א
 כבוד הרבנים הנאמנים הצדיקים חב"י המה"ק שליט"א התאחדות הרבנים
 הגוי פנים מה למעבדות אודות התביעות החוזרות ונישנות זה קורב לשנה שאנו
 תובעים את ר' ישראל גימין לאורן בבית דיןכם הצדק. אחרי שחזקנו אותנו מב"ד
 ארץ ישראל האחרו כי ימים הודיע הברד שלעת עתה חוזר מתביעתנו. חזקנו אותנו
 אצל ב"ד מכן להוראה ולא הודיעם שגבר חתמנו אצל בית דיןכם שהגנו מובנים
 להתדין תומכי בובליא על כן ביטלו מנון להוראה החזמנו.

השנה שעברה עלינו ועל חברי הקהילה חתמה קשה במיוחד ר' ישראל גימין הנ"ל
 העביר הקרי והמוסדות לידו הפרטים, העביר סכומים עצומים מדי הקהילה והמוסדות
 ומעמיד מני תם שאינו יודע סאומה חזק במיסדיו ובמקסימ בטעמו ועל ידי שליחו
 שטחי, בנינו המוסדות והקהילה, וגרם להחזמת ואי סדר בתוכנו קהילתנו מעד מני
 הנחלת הקהילה ומתוצר נגד הגו"צ אב"ד שליט"א וגבר מרן רבינו הק' שליט"א וגרם
 להחלוקת בינו ת"ח ונחלל הודים ומורים ומחנך בני הנעורים לדי השחתת התפקידות
 ולית דין ילית דין ועבדא בהפקירא נחא לי יבוי וחמצי התדור לידו מסירה
 ומלשינות רח"ל וכפי שאיים עלינו ר' ישראל גימין הנ"ל כל הזמן בכח ובכ"פ שאם
 לא נסדר הדבר לשביעות רצונו ישלשל מסירות ומלשינות וקדים לגר הרבה מאומים
 ועוד דין נטוי לעקור ולטבש ודי הקהילה וחיידים העומדים לבין רבינו הק' שליט"א
 וגנו הגו"צ אב"ד שליט"א

ידנו הקלוקל לסחוב המר"ב ולהחליף הנאמנים והמחזיקים וכלי לחיכום למר"ב
 והשולשלות הדברים, הגנו לבקש מבית דיןכם הצדק לאור המצב השורי כעת ואיננו
 יודעים מה יולד יום ואין לך יום שאין קללתו מרובה מחבירו רח"ל ועל אף שרצוננו
 ע להניע לעמל השמה כל"מ אין בוצנונו להמשיך המר"ב וכפי שאמרנו משך כל הזמן
 שהעדידים יחזבו שטרי בירדיון ביבליא וזה תנאי הראשון להמשיך במר"ב ונאם לא
 נני אר"ז להתבשרות יקוב הדין את ההי.

על כן בכסו מנינו לחזק את הנחבץ הנ"ל שאחריו כל האחרות והמוסדות לא שת
 לנו לכל. שידע שאין מנוס מלעבור לדין בישראל ובאם לא יעמד לדין תומכי דינו
 במסד רח"ל ואין עצה ואלי תבונה נגד ה' ואם יש איזה סכסוך אי אי הבנה דרכנו
 דין התורה להתדין אצל ב"ד בישראל. ובאשר יורו הנ"ל שישנו נסאות למשפט כן
 נעשה בעהשירה.

בחקירה ובבבד יתעורר

מנהלה המוסדות

Beis Bin Zedek
Rabbinical Court
 of the
Central Rabbinical Congress
 of the U.S.A. and Canada

בערושיות

בית דין צדק
 תאחדות הרבנים
 ראשיית חכמים וקטנים
 ניו יורק, ניו יורק

85 Division Avenue, Brooklyn, NY 11211-6620 (USA)
 Tel: 718.384.6765/6 Fax: 718.486.5574

VIA PAX 460.434.7729

לכבוד ר' ישראל בנימין לאווען ג"ר
 קרית מאהש, מאיסטריאט, קאנאדא

ברב"ר חר"ת שבין הנחלת מוסדות מאהש הי"ו לבינה מצו"ב מכתב שמבלנו מהם חיות.
 בו הם מבקשים שבאם לא תעמוד קטחם לדי"ת תוני, ידונו אותך חב"ד"צ כמסרם וכו'.
 ובאם לא נשמע ממך תשובה ברורה שתה"ל לשפיעת רצון חב"ד"צ, עד שמנה ימים
 מיומא דנן, אז יעינו חב"ד"צ בבקשתם, ויחליטו בדת סת לעשות.

חב"ד"צ בשם חב"ד"צ יום ג' לס' ויק"ט, כ"א לחודש אדר שנת תשס"ו לפ"ק.

יחיאל יצחק סג"ל גליק
 מגחל כללי, ומספרא דדיינא

העתק מזה נשלח להבורר מצד הרב"ר ר"ז גראו שליט"א

לכבוד הסד"ר של התאחדות הרבנים.

בנוגע המכתב שקבלתי מהבי"ד שלכם מיום ג' ויק"פ ב"א אדר תשס"ו, והמכתב שנשלח לבית יונתם מאלו המכתבים עצמם הנהלת המוסדות טאחה ביום הנ"ל.

במענה למכתבכם, האמת שכל המכתב היה אצלי כנודרץ פליאה, שהרי כבר אמרתי ושניתני שגשגתי כמה וכמה פעמים שאני צומד הכן כל הזמן לעמוד לדו"ת, וכמה פעמים אני צריך לחזור על זה עד שיקבע הדברים בלב, שידעו ייכירו כל יושבי חבל שאני מוכן להתדיין אצל בי"ד של זבל"א וכל"א וא"כ כשאלו המכתבים עצמם הנהלת המוסדות טאחה פונים אליכם שגשגתי איתי טאחה שאין פה מלעמוד לדון בישראל וכו', היתם צריכים להשיב, אני יודע מה אתם סתם, הלא הוא מוכן כל הזמן לעמוד לדון דין אתם היתם אלו שלא היו מוכנים לזה, וא"כ אם אתם מוכנים לדו"ת אין לנו רק להודיע לי שאתם מוכנים וזה לא מיד, זה היה צריך להיות התשובה על המכתב שלכם, אבל המכתב אלי לא היה כזה שים צורך, ובפרט ההוספה שהעיתקתם מלשון מכתבם שמבקשים מהבי"ד שאם לא אצמוד לדו"ת תס"י ידוע אותי מכבר, דברי דו"ת אלו היה אמור להעתיק שהרי מי מהבי"ד שלכם יודעים כמה רחוק אני מלהקרא מסרב, ועד כמה אני מוכן להתדיין בדו"ת, ואף שהדברים הם רק העתק מהמכתב שלכם אעפ"כ היתם צריכים להזהר בדבריהם ולא להעתיק דברים בודדים שמכתבכם.

ולא עוד אלא שכל המכתב שלכם אלי אין לו שום פירוש והבנה, כי באסיפת המ"מ בין הצדדים שהתקיימה בביתו של הרב"ג מהר"ז גרין שליט"א ביום ו' אדר תשס"ו, בהשתתפות הרב"ג מהר"ם זילבער שליט"א אבד"ק פרימקא, ששני אלו הם הבוררים משני הצדדים, ושאלתי שוב על ענין חתימתי על שטרי הבוררים, ועניתי שכבר שלחתי שטרי בירורין חתום על ידי, והנני מוכן לחזור ולחתום על השטרי בירורין שהצד שכנגד חתום עליו וכו' וכל"א ילמדנו רבינו מה פירושו לשלוח אלי עכשיו המכתב הזה, כי משום שהצד שכנגד עומדים עדיין תחת הרושם של ימי הפחדים העבר עלינו לסוכה ותומכים להם קצת שחוק ילצו ליצרות הוכח ואיטלולא מהם ומכל הבי"ד שלכם, ומתלקים מקורות להבי"ד שלכם להזהיר אתי ולדון איתי במסרב, דברים שאינם לפני כלל, ואינם אפילו בגדר סטומי מילי בעלמא, לכן על פי פקודתם הולכים הבי"ד שלכם ונרמזים לי ככתב, המכתב הזה אומר דישלני.

בנוסף המכתב שלכם החתום בשם הנהלת המוסדות, הנה המכתב הזה אינו חתום כלל, וכיודע שבקהלת כההש לאהרונה מקפידים מאד על כתבי פלסתר, ועל כן בראש וראשון צריכים לחתום על המכתב. נוסף לזה יש עוד הוכחה שהמכתב הזה הוא לכאורה כתב פלסתר, שהרי חתום עליו הנהלת המוסדות, וכבי תודע לכל הרי אני הוא הצומד בראש הנהלת המוסדות וקהלת טאחה זה בשלשים שנה בערך, וא"כ מי הוא זה ואיזה שותפות עצמו בשם קהלת טאחה כלי ידעתי, ואם אדע מי הוא המכתב תחת שם זה אז אופל להוכיחו על שמתלבט עצמו במלית שאינו עליו.

אבל זה הוא דין לענין. ולעצם המכתב, הנה המצית הדברים הוא שמונים להבי"ד שהתירו אותי לעמוד לדו"ת תומ"י, וחזן מה מצאו בהמכתב הזה מקום לשפיר לבם על השנה הקשה שעברה עליהם, ועל דבר זה יש להשיב להם ולאחל להם תכלה שנה וקללותיה מהל שנה

ובכרונות, כי כל זה הוא דין לענין קודם כל, כי המעשה שיש להם עליו או על אחרים זהו דברים השייך להדי"ת, וכל זה יאמרו אצל הדי"ת, אבל מה שייכות לדברים הללו לכתוב להדי"ת, הרי הדי"ת אסורים לשמוע מעתה בעל דין שלא בפני חבירו ולאחד ששמעו יתכן שנפסלו מלדון עוד שום דבר הנוגע להביע דין והוא, וכי רוצים לפרש כל המעשות שלהם נמצא להדי"ת, יתו נדו התורה ונגד החלכה.

ותוך מזה אינו מוכן כל הדברים, שהרי אף אם הדברים היו נכונים, [ולא סתם שקרים וכזבים וכאדם התחלה קללתו באחרים, וכל הפסול וכו'] אבל הכל כנוי על הסוד שהם הרוצים בעולם סתם הרוצים להשתלט על הציבור בחוקה ובכפייה במלשינות ובמסירות וערכאות הם והנהלת ומוסדות טאהש, ורוצים לחזק ולעשות כל האנשים שחייבים להם סכומים אדירים, ואני שנמצאתי על המשרה שלי ע"י כ"ס מרן דברי שליט"א ומוסל עלי האחריות שלא לזנוח שכל המוסדות והקהלה ילך לשמור, ישים יד לפה ולשתוק ולא יאמר כבלע את הקודש, וכי איבכה אוכל וראיתי באבדן מולדתי.

וכל זה אם היה שמך אמת בדבריהם, אבל מה נעשה בזמן שכך הכל כאבש הוא לאחר שראים שכ"ס מרן רבינו שליט"א אינו בוחן יד לסייע להם בדרך הקלוקל, ורוצים שהלומותם לשלוט ולהשתרר על הציבור ולהתעשר על חשבון הציבור ולפשוט עורם של אנשי קהלותינו ויזעזעו קרייתנו אינו הולך כנוסל, ואין ביכולתם לכסות על ראשי עם קודש, והעולם אינו מוכן לשתף פעולה עם אלו שרוצים להחריב המוסדות של קהלותינו שהיו לשם ולתפארת בכל קצו תבל, ואינם מוכנים להיות זב לשועלים וקורמס ומדרס לרגליהם, אשר דין נרמא שום אנשים ומתקים וציעקים כבדוידא, היתכן? למה אינם מניחים איתנו לעשות ככל העולה על רוחינו, למה אין מרשים אותנו למלאות תאודת לבבנו, למה אין שברים בשתיקה על כל הצוללות שלהם, הרי ע"ז נגרם מהומות ואי סדר, ומחלוקת ובידוי ה"ת, חלול הדת והזרים, וכדרכם של כל האנשי בליעל שכשעומדים כנגדם ואינם מניחים למלאות את זממם הם ממלאים קצף וזומת, ומלאים מענות על כל השינויים בדרךם ואין מרשים אותם למלאות את הארץ זמם, ולא עוד אלא שיש לאלו המשטלטים על הציבור השבועות רבים על כמה מתחשב קרייתנו, ורוצים דק לקעקע אותם ולשברם ולעקורם, בבחינת "יכל זה אינו שוה לי בכל עת שאני רואה את סרוכי היהודי יושב בשער המלך" ואין כאן המקום להכנס בתוך המעורבות הזו, כי ממילא בשעת הדי"ת יתבדר היטב כל הסככים וכל המעשה פוסיפר שלהם, ואין שיהיה הרי כל היסוד שלהם שהם הנהלת המוסדות וכל בכידא, ובהתפוסת היסוד נפל הבנין.

הנה אף אם היינו מניחים כיסוד מוסד שכל דבריהם אמת וצדק, אבל דא עקא שיש לנו עסק עם אלו שאין להם שום מניעה להכחיש השמש בצהרים, ולהפוך לילה ליום ויום ללילה, וחבל על הזמן לספל בדברים תבדוים הללו.

אבל בכחה אחת ראיתי לכוון להבהיר מה שרוצים לדיק מדברי שאומתי עליהם במסירות ובמלשינות: העני טופל עוד הפעם מה שאמרתי להם כל הזמן וכתבתי, שהיית שקהלת טאהש החסג ומתנהג בדרך הקהלות החרדיות וההסכדיות בזברים אלו וכו', על כן כל פעולה ופעולה שנעשה ושיעשה צריך להיות בהירות רב, כי במלה אחד שלא נהירי אפשר לגרום צרות ועגמום ללב ויזעזע קרייתנו כ"גדול" ועד קטן. ואנשים אלו המשטלטים, בבערותם

ובפירוטם לא די שלא נזכרו אלא הסיפוי שכן על המזורה ת"ל, חל יצמרו כמה שהם עוד קודמים לעשות אם לא ימצאו בעזרם בעוד מועד.

וכל זה הוא חוץ לענין כי לא שייך כלל להבי"ד.

וכסף טענות, כותבים סך הכל [א] שהמבני אותם לדי"ת וחזרוי מהחכמה. [ב] שאין ברצונם להמשיך המשא ומתן רוצים שהצדדים יתמו שטרי בירורין כחל"א. חנה טענה הל"י אינם טענות כלל, כי מה בכך אם ביטלו החכמה, ומה בכך שהם אינם רוצים להמשיך בהמו"מ, וכי מפני זה ידעו אותי במסרב.

ואדרבה מכל המכתב נראה ברור שאין להם שום טענה נגדי שבאלו איני מוכן לעמוד לדי"ת, וא"כ ס"ת הם רוצים להודיע שעשויה הם מוכנים לדי"ת, אודכה הנני מרצה מאוד מה, והנני מוכן לזה.

אבל עכשיו אני רוצה לשאול שאלה אחרת, כאלו המעמדים שבי הם שפיר עליהם שנה קשה, האם וגם נקי כמים כל כך כמו שמנסים לעשות הרשם בהטבת, האם שכחו שהם חבנו אותי לערכאות שלא ברשות בי"ד נגד התורה, והאם שכחו שכבר פרסמו בכל קצוי תכל שהליכתם לערכאות היה מפני שאני רוצה לעמוד לדי"ת, דבר שהוא נגד המציאות הרווח לכל, למה הם עושים עצמם כאלו לא ידעו את יוסף, וכאחד שהקיץ משנתו ואינו בקי כלל בכל המהדרה.

אם רצונם באמת בדי"ת יבטלו חומ"י תביעתם בערכאות, וישלמו לי כל ההוצאות שהיה לי בשביל תביעתם הזאת שיש בזה הילול השם אינם וכו' שהריש בזה יד בתורה מרע"ה ומבבאר בש"ע חו"מ סי' כ"י, ופרסמו בריבם שהליכתם לערכאות היה שלא בזק, ויפייסו אותי בשביל כל ההשמצות וההוצאות שם י"ז שפרסמו עלי בשווקים וברחובות שאיני ציית זכאי, ואי יתביר לעין כל שהם בעלי תשובה וזהם מוכנים לעמוד לדי"ת.

כי באמת אינו מוכן מה כותבים עהבי"ד יודיע לי שאם לא אצמד לדי"ת ידעו אותי במסרב, הרי לפי דברי אלו המולכים בערכאות כבר דע אותי במסרב, אשר ע"ז נבנה כל ההיתר שלהם לעבור על האיסור החמור של הליכה לערכאות, ומה התעוררו עכשיו שידינו אותי במסרב, הרי זה סתירה לכל הגידסא שלהם שמנסים למכור להעולם. האם אין זה עוד הוכחה על דרכם הקליקל לעבור על דברים חמורים ולהעמיד פני תם, להידאות בתם ולגנות כמותד, והאם אין בזה משום חשש לצנות של תבי"ד שלהם, שבשד שהם עדיין באמצע הערכאות כותבים מכתב זה לתבי"ד שלהם ומעלימים כל מה שעשו, והגם שמכילא יודע לכל שהבירדום שהפצו שכל"ל יש להם רבנים שהזירו להם הליכה לערכאות רק אין רוצים לגלותו, אין בזה שמץ של אמת, וזהו דרכם להפיץ בריבם שקרים ושמענות ואחד סותר את השם, והעיקר לבא אל המסרה לקעקע ולעבור המוסדות הקודשים שהחננהגו לשם ולתבארת כל השנים וההשקעותיהם כדך ומחוי מאודי וחוני, אעפ"כ ההצמדת פני רם באופן מבחיל כזאת מזהים.

למעשה: מה שנוגע להמכתב שקבלתי מתבי"ד עליכם יבני להשיב כזה: הנני עומד מוכן ומוזמן כל הזמן להתייך בפני בי"ד של זבל"א כאשר כבר שנית ושלושי כמה פעמים.

ואמנם כל זה לאחר שיבטלו כליל התביעות בערכאות, כי כל זמן שלא יבטלו והוצאו לגמרי מערכאות אף שום מקום לדי"ת כמכואר בכל הפוסקים בס"י כ"ו, ולכן אם רוצים הם באמת בדי"ת או יודיע הצו"ד שלהם לתעו"ד שלו שרוצה לבטל התביעה מערכאות, ושני העורכי דין יסירו ביחד מה שצריך לצרף באופן נידהא לביטול התביעה תוקף על פי חוקי הביטול והמדינה בקאבאדע שותתיהם שונות מארצות הברית, וידעמו על זה כל החובעים שצריכים לתתם כליל האג"ד שליט"א וכו', ולאחר שזה יסודר אז ייבטל לחתום על שטרי ביטולן שגם אני אחתום על זה בעזר השי"ת. וכמוכן שגם בן יצארכו לשלם לי כל ההוצאות שגברנו לי על ידי הליכתם בערכאות שלא עפ"י תודתנו הקדושה, וגם יצארכו לסדר ההוצאות שם רע והטלילות שהפצו העלילו עלי בעורקים וברחובות, וגם יצארכו ליתן לי קצת זמן לסדר השעצות וכו', כי כל זמן שאני סרוד במה שתבעו אותי לערכאות אין לי האפשרות לסדר טענותי כראוי וכו' מה שצריך לדי"ת, אבל בכל אופן הדיבר הראשון הוא ביטול התביעה בערכאות, ודבר זה צריך להעשות על ידי שני העורכי דין, ואשר על כן כל זמן שהצו"ד שלי לא קיבל שום ידיעה מהעו"ד שלהם שהצד שכנגד הוצא לבטל התביעה, הרי כל מה שהם מדברים מדי"ת הוא רק כפזמי מולי בעלמא, ויש בזה משום מושב לבים.

נשאר עוד הרבה דיו בהקולמוס אך כעת אקצר מפני הכבוד, יעוד הזון למחרת א"ה אם יהיה צריך בזה.

חבר אחד הגי' רוצה להודיע, שהיו"ז שלאחרונה מפזרים בשמי כמה שמעוזה ומאמרים בנוגע חז"ת, על כן הגי' להודיע שאיני מקבל אחריות על כל השמעות הללו, יאמי' אחראי רק על מה שנמצא ממני בכתב ליקא חתום על ידי.

וע"ז באגדה"ח יום ה' לסדר 'לא תבטרו אש בכל מושבותיכם' כ"ג אדר תשס"ו.

prof. prof. iz. el.

_____ ۱۲۹۵

Beis Din Zedek
 Rabbinical Court
 of the
 Central Rabbinical Congress
 of the U.S.A. and Canada

בעזרת שמינת

בית דין צדק
 העצמאות הרבנים
 ארצות הברית וקנדה
 סוכנות ניו יורק

85 Division Avenue, Brooklyn, NY 11211-6620 (USA)
 Tel: 718.384.6765/6 Fax: 718.486.5574

לכבוד ר' ישראל בנימין לאווען נ"י
 קרית מאהש
 באיסטריאנד, קאנאדא

VIA FAX: 450-434-7729

מכתבך של ד' עמודים מיום כ"ז לחודש אדר דהאי שתא, נתקבל בבית דיננו הצדק ביום
 כ"ט לחודש אדר דנא.

ואשר העיון בדברך, הדינו לתוריעך החלטת חב"ד צ כדלהלן:
 לטווח כל מה שכתב הנחבע, מ"מ מהוייב לעמוד תיכף וכיר לד"ת עם התובעים הנהלת
 קרית מאהש ומוסדותי, בפני חב"ד של זבל"א וזבל"א ושליש המכריע, ולחתום - בלי תנאים
 - את השטרי בירורין לחתדיין על כל הסכסוכים והמענות וחביעות שיש ול"ו, כולל הטענות
 שיש לק אודות הערכאות וכו', וכאשר יורו חב"ד אשר ישנו כסאות למשפט כן תעשו.
 ובאם לא העמוד לד"ת כנ"ל, אז יידך על התחוננה ודינך כ'פסרכ לעמוד לד"ת, ונהי'
 מוכרחים ליתן ע"ז כתב יושד דברי אמת.

חב"ה כשם חב"ד צ יום א' לס' צו, ד' לחודש ניסן שנת תשס"ו לפ"ק.

ישראל יצחק סג"ל גליק
 מנהל כללי, וספרא דדיינא

Mosdos Tash
Kiryas Tosh

Grand Rabbi of Tash - Dean

2 Beth Halevy Ave. Kiryas Tosh, Boisbrissud PQ J7E 4E4 • Tel: 450-419-5055 - Fax: 450-419-6134

מוסדות טאהש
קרית טאהש יע"א

מוטאוו ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בס"ד

וח ג' שזכפל בו כי טוב פרי ויקהלמקודי תשס"ו לפ"ק פק"ק קרית טאהש יע"א

כבוד הרבנים הגאונים הצדיקים חברי רביד"ץ שליט"א התאחדות הרבנים

הנני מונים בזה למעכת"ה אודות התביעות החוזרות ונישנות זה קרוב לשנה שאנו תובעים את ר' ישראל בנימין לאווען בבית דינכם הצדק, אחרי שהזמין אותנו מבי"ד בארץ ישראל ואחרי ב' ימים הודיע הבי"ד שלעת עתה חוזר מתביעתו והזמין אותנו אצל בי"ד מכון להוראה ולא הודיעם שכבר חתמנו אצל בית דינכם שהננו מוכנים להתדיין תומלי בזבל"א על כן ביטלו מכון להוראה ההזמנה.

רשנה שעברה עלינו ועל חברי קהילתנו היתה קשה במיוחד ר' ישראל בנימין הנ"ל העביר הקרי והמוסדות לידיו הפרטיים, העביר סכומים עצומים מידי הקהילה והמוסדות ומעמיד פני תח שאינו יודע מאומה. הזיק במישרין ובעקיפין בעצמו ועל ידי שליחיו שטחי בניני המוסדות והקהילה, וגורם למהומות ואי סדר בתוכני קהילתנו. מעיו פני המחלת הקהילה ומסתחצף נגד הגה"צ אבי"ד שליט"א ונגד מרן רבינו הק' שליט"א וגורם למחלוקת, ביזוי ת"ח ילדיל הורים ומורים ומחנך בני הנעורים לידי השחתה והפקירות זלית דין ילית דין ועבדא בהפקירה נחא לי' וכו' והמצב התדרדר לידי מסירה ומלשינות רח"ל וכפי שאניס עלינו ר' ישראל בנימין הנ"ל כל הזמן בכתב ובע"פ שאם לא נסדר הדבר לשביעת רצונו ישתלשל מסירות ומלשינות יקיים כבר הרבה מאומיו ועוד ידו נטיי לעקור ולשבש חיי הקהילה והיחידים העומדים ליסין רבינו הק' שליט"א ובנו הגה"צ אבי"ד שליט"א

וורבו הקלוקל לכחוב המ"מ ולהחליף הנציגים והמתווכים ובלי להיכנס למ"מ והשתלשלות הרברים, הננו לבקש מבית דינכם הצדק לאור המצב השורר כעת ואינו יוצאים מה יילד יום ואין לך יום שאין קללחו מרובה מחבירו רח"ל ועל אף שרצונו עו להגיע לעמק תשובה מ"מ אין ברצונו להמשיך המ"מ וכפי שאמרנו משך כל הזמן שהצדדים יחתמי שטרי בירורין בזבל"א וזה תנאי הראשון להמשיך במ"מ ובאם לא יגיע אחד"ז להתפשרות יקוב הדין את רהה.

על כן במסו מנינו להזהיר את הנתבע הנ"ל שאחרי כל האזהרות והתראות לא שות לנו לכל. שידע שאין מנוס מלעמוד לדין בישראל ובאם לא יעמוד לדין תומ"י וינו ממסרב רח"ל ואין עצה ואין תבונה נגד ה' ואם יש איזה סכסוך או אי הבנה דרכינו וכן התורה להתדיין אצל בי"ד בישראל וכאשר ירו הבי"ד שישבו נסאות למשפט כן נעשה בעזהשי"ת.

בהוקרה ובכבוד והערצה

הנהל: המוסדות

733

Beis Din Zedek
Rabbinical Court
 of the
Central Rabbinical Congress
 of the U.S.A. and Canada

85 Division Avenue, Brooklyn, NY 11211-6620 (USA)

Tel: 718.384.6765/6 Fax: 718.486.5574

בית דין צדק
 סע'
 התאחדות הרבנים
 הארצות הברית וקנדה
 מוסקליו, ניו יורק

בעותשותית

FAX: 450-434-7729

התראת אחרונה!

לכבוד ר' ישראל בנימין לאווען נ"י

קרית מאחש

באייסבריאנד, קאנאדא

מכתבך מיום אתמול בידון לד"ת עם הנהלת קרית מאחש ומוסדותי, נתקבל חיום
 ומסר למעלת כבוד הרבנים הגאונים הביר"צ שליט"א.

ומכיון שאין הזמן גרמא לתמשך בתליפת סבבנים ובפלפולים ובן, לכן הרינו להודיע
 חור"ד הביר"צ בדלחלק:

זה לעד שנה שהתיבעים הדינו אותך לד"ת, ודחית הדבר מיום ליום ומחורש להודש
 בדיחויים ואמתלאות שונות שאין להם שחר כלל, ולסדות שהודנו אותך כמה פעמים
 שבכל אופן עליך לעמוד לד"ת בלי שום חשמה ואיחור, וכפי ידיעתנו, סוף סוף נקבע
 וכן לד"ת על ימא דנן, אשר לא נחקים בסיכור, ונראה בעליל שהנך משתמש ומתחמק
 מעמוד לד"ת פעם כמה ופעם כמה, וגם במכתבך הנוכחי אין בו שום רצון ורמיוא שתוך
 מוכן לעמוד לד"ת ומתי, ומלשונך במכתב הנ"ל: "על בן לאחד יו"ם הבעלי"ש [לא נוכח
 אזה יו"ם...] אתקשר עמכם א"ח כמה שנוגע למכתבכם, עכ"ד. והרינו שרק כמה שנוגע
 למכתבנו, ותו לא.

לאור האמור, החליטו הביר"צ שבאם לא העמוד לד"ת על כל הטענות והתביעות משני
 הצדדים, עד יום א' לס' אח"ק דהאי שתא, או דינו אותך כ"בכורב לעמוד לד"ת", ולנקוט
 כל הצעדים החמורים הדרושים כדת של תורה.

הביר"צ בשם הביר"צ יום ב' לס' שמיני (א'), י"ב לחורש נימן שנת תשס"ו לפ"ק.

[Handwritten signature]

ישראל יצחק סג"ל גליק
 מנהל כללי, וספרא דדיינא

לכבוד הסד"ד של התאחדות הרבנים.

מנתבכם מיום ד' ניסן א' צו תשס"ו קבלתי, ונדהמתי בראותי שם דברים אשר לא כדת שכתבו שהחלטת הבד"צ: שאני מחוייב לחתום - בלי תנאים - את השטרי בירורין להתדיין על כל הסכסוכים והטענות ותביעות שיש זה לזה, "כולל הטענות שיש לך אודות הערכאות וכו'" והוא נגד הלכה מפורשת בשו"ע חו"מ סי' כ"ו סעי' א' ברמ"א שמי שהלך בערכאות של גוים ואח"כ חזר ותבעו לפני דייני ישראל אין נזקקין לו על"כ. וביאור הדברים הוא שאין רשות לשום ב"ד להזדקק לזה ולטפל בזה כלל, ועיי' בשו"ת שבט הלוי ח"ט סי' רפ"ז שהב"ד עצמו ששלחו הזמנה עשו שלא כהוגן שהזקיקו לו וממילא אינו מטרב אם אינו עונה להזמנתו עיי"ש.

והנה אף לפי דבריכם שהב"ד ידונו מקודם על זה גופא אם אין נזקקין או לא [שזהו בהחלט כנגד ההלכה] לכל היותר יכולים לדרוש שאחתום שטרי בירורין רק על פרט יחיד הזה אם נזקקין או לא, ורק לאחר שהב"ד ידונו בדבר ויחליטו שבנידון דין נזקקין (מה שאינו לפי ההלכה) אז אצטרך לחתום שטרי בירורין על כל הטענות ותביעות. אבל כל זמן שלא דנו על פרט היחיד הזה אם נזקקין או לא היאך יכולים להכריח אותי לחתום שטרי בירורין להתדיין על כל הסכסוכים והטענות ותביעות שיש זל", הרי בוודאי מיסתבר שהב"ד יפסקו שאין נזקקין כהלכה הפשוטה ואז שוב לא אצטרך להתדיין עמהם. וא"כ כל המכתב שלכם הוא נגד ההלכה ואין לו שום שחר ופירוש כלל.

אבל בכלל מה שהחליטו הב"ד שלכם ופסקו שאני מחוייב לחתום שטרי בירורין ולהתדיין על תביעה זו גופא אם אין נזקקין, אינו מובן כלל, דמהו הסמכות של התאחדות הרבנים לדון דין זה של אין נזקקין יותר מתלמידי חכמים ורבנים אחרים, סוף סוף לא חתמתי שטרי בירורין אצל התאחדות הרבנים וא"כ במה יפה כחם יותר משאר כתי דברים ותלמידי חכמים שבעולם. והגע עצמך אם יש איזה שאלה בהלכה הנוגע לאדם אחד וכי מחוייב לקבל דוקא הפסק של התאחדות מה שאומרים חק בלי טעם ובלי להסביר דבריהם ובלי שום מקור, אף אם אומר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין, וכי הם סנהדרין שאין לנטות מדבריהם לאחר שדנו בדבר? הלא ס"ס ההלכה הפשוטה ברמ"א הוא שאין נזקקין, ופירוש מלים אלו הוא שהב"ד אינו נזקק כלל ואינו מטפל ומתחיל לדון דין כזה. וא"כ אם ההתאחדות רוצה לפסוק נגד השר"ע, לכל היותר מה שיכולים לעשות הוא לכתוב תשובה להלכה ובירור הענינים עם המקורות ומראה מקומות ולבאר ולהסביר דעתם ועמדתם, ואז אוכל להעלות תשובה זו על שלחן מלכים, מאן מלכי רבנן גדולי הדור רבנן ותלמידיהון רי בכל אתר ואתר, ואם יסכימו שהצדק עמהם ואני מחוייב להתדיין גם קודם שיצאו מערכאות בוודאי אציית להם ואעשה כדן תורה, שהרי אני ציית דינא, ורוצה לעשות בכל מעשיו כדן התורה והשר"ע. אבל כל זמן שהתאחדות אין מסבירים טעמים ונימוקים, ולא עוד אלא הכל הוא בחשאי ובסוד רזי דרוזין אין מגלין שמות הרבנים המסתתרים תחת החלטה זו, והכל הוא בבחי' כתבי פלסתר בעילום שם הב"ד, רק - התליטו הב"ד - אמרו הב"ד - כנהוג, והדברים הם נגד השר"ע ונגד המקובל מדבותינו ואבותינו בכל דור ודור בספרי השר"ת שלהם שמלא על כל גדותיו שפסקו בהחלט שאין נזקקין וכמו שאמרו לי הרבה רבנים, ואם בדורות הקודמים קנסו להחולק בערכאות מכ"ש בדורינו שנפרץ ענין הליכה לערכאות שצריכים לקנוס את העובר ולא לחזקם כנגד ההלכה והשר"ע, וא"כ איפוא

במה יכולים להכריח אותי לשמוע אל דבריהם בדוקא, במה אני כפוף תחת ידיהם שאצטון לקבל החלטת הסד"ד של התאחדות הרבנים בדוקא. בפרט בידי ממונות שהמוחק יכול לטעון קים לי אף כנגד פוסקים גדולים לפי הכללים שנמסרו בידינו.

והנני מצדף בזה מכתב של הרה"ג בעל שר"ת משנה הלכות שבו פסק להדיא להלכה ולמעשה שבכגון זה שהתובע חלק לערכאות אין חיוב על הנתבע ללכת לד"ת עד שיסגור כל התיק בערכאות, ואפשר שגם **אסור ללכת לד"ת** כל זמן שלא יסגור כל התהלכות של ערכאות של גוים, וכמו כן מחוייב התובע לשלם כל ההוצאות שנגרמו להתבע ע"י הערכאות, ולהחזיר הכל כמו שתית המצב קודם ההליכה לערכאות, והבי"ד המכריחים לעמוד לד"ת קודם שביטל התובע תביעתו בערכאות הם מסייעים לידי עובדי עבודה, דבר זה ברור עפ"י הלכה בלי שום חולק. ודברים אלו כתב יותר באדיקות בספרו שר"ת משנה הלכות חלק י"ד סי' ד' ה' ו', ק"ע, קע"ב קע"ד, קפ"ג, ועוד וקצתם העתקתי לקמן, וא"כ המכתב שלכם הוא נגד ההלכה.

טף דבר אני על משמרתי אעמוד שהשם מסרב וחוק ממני, והנני מוכן כל הזמן להתדין ולעמוד לד"ת לפני בי"ד של זבל"א כמוסכם, ולחתום שטרי ביורין, אבל רק לאחר שיתברר שעפ"י הלכה מחוייב אני בזה, והיות שעפ"י השר"ע כל זמן שלא ביטלו לגמרי התביעה בערכאות אין נזקקין להם ממילא עפ"י דין תורתנו הקדושה אינו מוטל עלי שום חיוב לחתום שטרי ביורין לעת עתה כל זמן שהתביעה שלהם בערכאות הוא בתקפו.

*

גם אינו מוכן כלל היאך יתכן שההתאחדה"ד הם ידונו אם אני מסרב או לא, הרי הבורר של הצד שכנגד הוא הגרמ"ז זילבער שליט"א שהוא הראב"ד להתאחדות הרבנים, והיאך שייך שהבורר של הצד שכנגד או אפילו רק הרבנים הכפופים לו שיש להם צד נגיעה בדבר ידינו בדין זה. ובפרט שבמכתב התובעים מיום ג' ויק"פ פירטמו עלי שאיני נוהג כבוד בכ"ק מרן אדמו"ר מטאהש שליט"א דהיינו שייצרו הרושם שיש כאן סכסוך ביני לבין כ"ק אדמו"ר מטאהש שליט"א. ומרן מטאהש הרי הוא מנשיאי ההתאחדות הרבנים. וגם יש מהרבנים של התאחדות שהם מתותנים לכ"ק מרן אדמו"ר מטאהש שליט"א, ויש כאלו שקיבלו הרכה כסף מאדמו"ר מטאהש שליט"א וכו', וכו', וגם יש להגיש שאחד מאלו שהוא מהראשים של הצד שכנגד שהכל מתנהג על פיו הוא קרוב משפחה עם הסד"ד של התאחדות הרבנים, ומעתה האם יש מי שיחשוב שהבי"ד של התאחדות הרבנים אין להם צד נגיעה בדבר שיוכלו לדון אם אני מסרב או לא, האם אין זה נכלל בהמבואר בשר"ע חר"מ סי' י"ד סעי' א' במי שהוא עשיר מוחזק ואלים בעירו או אדם חשוב שידוע שהבי"ד יושפע ממנו מוציאין אותו לדון בעיר אחרת ועי"ש בנו"כ ובתשב"ץ ומרדכי המובא בב"י שם ובשר"ת שב יעקב חחר"מ סי' ג', והיאך אפשר שההתאחדות שבוראי יושפעו מכל זה יוכלו לדון דין זה, ועכ"פ טכוער הדבר מאוד ואינו מתקבל על הדעת כלל. ובפרט כשרואים כל הזמן נטיה חד צדדית לטובת התובעים כמו שהעידותי קצת במכתביי.

וראות לדברינו שהם מושפעים מצד התובעים, דאל"כ מה מאוד רבתה הפליאה כשרואים שהצד שכנגד שמרימים יד בתורת משה לעבור על האיסור החמור של הליכה לערכאות הם אין מתדין ומאיימן בסירוב, רק אותי שהנני מוכן ומזומן כל הזמן להתדין בב"ד של זבל"א וכבר חתמתי החתומים לציית לבי"ד של זבל"א עוד בחודש סיון העבר וגם עכשיו הנני מוכן לזה לאחר שהצד שכנגד יבטלו תביעתם בערכאות, עלי

מאימין בסירוב? האם אין זה ראיה מבוררת ומופת חותך שההתאחדות מושפע מצד התובעים וד"ל.

*

כל הנ"ל עלה ברעיוני להשיב במושכל ראשון כשקבלתי המכתב שלכם, אלא בהיות שהמכתב קבלתי ביום ח' ניסן בעיצומו של טירדות החג, ולא היה שום אפשרות להתעסק אז בזה, נוסף להטירדות שיש לי להכין עצמי להתגונן בערכאות נגד התביעה של הצד שכנגד שייקרו שם אלילים בהליכתם לערכאות כנגד התורה ושלא ברשות ב"ד, והלכה פסוקה הוא בשו"ע חו"מ סי' ח' סעי' ב' שאין מזמינים בע"ד לד"ת ביומי ניסן, ולא הייתי פנוי כלל לכל הדיון, על כן השבתי מכתב קצר להב"ד שלכם ביום א' פרשת שמני (א) י"א ניסן, ותוכן המכתב שהיות שאין הזמן גרמא כעת להשיב על כן א"ה אחר יו"ט אתקשר עמכם בנוגע המכתב, המשמעות הוא בדור שמכתבי זה אינו תשובה כלל שיהא שייך ללמוד ממנו ולדייק מיניה דיוקים ולומדות שלא כתבתי זה וכתבתי זה, רק המכוון הוא דבר אחד בלבד שאחר יו"ט נמשיך להלן במקום שהפסקנו עכשיו, רק היר"ט הוא הפסקה קצרה באמצע.

ועל זה קבלתי מכתב ביום שלאחריו י"ב ניסן תשס"ו, והאמת אגיד שלא ראיתי שום פירוש למכתב הזה, כי כל המכתב נראה שנכתב ע"י אחד שחמד לו לצון, ורצה לעשות שחוק וצחוק מכל הב"ד שלכם, כי אודבה האם יכולים להסכיר לי מהו הטענה שלא כתבתי איזה יו"ט? האם באמת הב"ד שלכם הם דרדקי ולא ידעו לפרש שהמדובר מיר"ט פסח שיהיה בעוד איזה ימים? וגם הדיוק המופלא שדייקתם בדבריי במה שכתבתי שאתקשר במה שנוגע למכתבכם, שמזה ראיה שרק במה שנוגע למכתבינו ותו לא, האם תוכלו לפרש לי במה עוד מדובר במכתבכם אם לא מלעמוד לד"ת? וגם האם באמת היו דבריי סתומים עד כדי כך שלא מצאתם פתרון לדבריי רק לדייק בו כמו שמדייקין בדברי הרמב"ם וללמוד מזה שרציתי לומר שרק במה שנוגע למכתבכם אתקשר עמכם? וכל מי שדאה מכתב זה היה לו לחוכא ואיטלולא, כי האם לא יכלו להבין בדבריי כפשוטו וכפי האמת שרציתי לומר שבהכרח לא אוכל להמשיך לעשות שום דבר בהנוגע להד"ת עד אחר ככלות היר"ט [פסח תשס"ו] וטירדות החג.

ואם כל הסירוב שלכם בנוי על דיוקים נפלאים אלו הרי זה רק מחזק ומגלה שכל מה שכתבנו שהב"ד שלכם יש להם נטיה לצד התובעים הוא אמת ויציב ומכוונת הדבר מאוד.

ובכלל פלא גדול שהמכתב מיום א' צו נכתב לפי ערך בניחותא, והמכתב של יום ב' שמני (א) נכתב בכעס ובאריכות שזה לערך שנה שהזמינו אותך וכו', וכאן הבן שואל מה חרי האף הגדול הזה, מה גשתנה פתאום בין שני המכתבים הללו ששינו את טעמם, איזה דבר הוציא את הסד"ד מכליו, האם המכתב הקצר שבו כתבתי שאין לי פנאי עד אחר הפסח קלע כ"כ אל המטרה עד שלא יכלו עוד להתאפק והתחילו בחצים ונליסטראות, מה פשעי ומה חטאתי כי דלקת אחרי.

וביותר יפלא מה הפי' שקודם כתבו בניחותא ואחר שכתבתי שאשיב לאחר יו"ט תיכף ומיז בתוך מעט לעת כבר בא התראה אחרונה ועם כל השתלשלות הענינים שנדחה לערך כשנה למה לא כתבו כל זה במכתב הקודם, אלא מאי שהבינו וקיבלו דבריי שהיות שהצד שכנגד הוא בערכאות אף אם לא יקבלו טענת אין נזקקין אבל איני מסרב וצריכים להודיע לי שידענו על כל זה, וא"כ למה אחר מכתבי הקצר שאשיב לאחר יו"ט

שינו את טעמם וכתבו מכתב ארוך עם טענות שונות. חוץ אם נימא שהמכתב הזה נכתב לאחר לחץ של הצד שכנגד וההאחדות נכנע להם.

עוד כתבו "ומכיון שאין הזמן גרמא להמשיך בחליפת מכתבים ובפלפולים וכו'" אינו מובן כלל האם כתבתי איזה פלפול או בקשתי המשך חליפת מכתבים עכשיו, בס"ה כתבתי כמו שאתם כותבים שאין הזמן גרמא לפני י"ט להמשיך בענין זה, והיכן מצאתם במכתבי צורך להמשיך בפלפולים, חוץ אם נימא שידעתם האמת שדבריתם הם נגד ההלכה וחששתם שאכתוב לכם מקורות וטענות שעפ"י הלכה אין נזקקין לכן הקדמתם רפואה למכה לומר שאין הזמן גרמא להמשיך בפלפולים.

*

ונעשה קצת סך הכל: כל המתבונן בכל המכתבים בשנה שעברה רואה בבירור איך שאני מוכן כל הזמן להתדיין בזב"א, ולא שיניתי את טעמי ולא החלפתי מעמדי במשך כל הזמן, ולא זו בלבד אלא שעוד בתחלת הפרשה ביום כ"א סיון תשס"ה חתמתי התחייבות לציית למה שיפסקו הב"ד של זב"א וכמו שרואין הכל בהמכתבים.

והסיבות לעיכוב הד"ת היה אך ורק באשמת צד התובעים שכפי הנראה הם אינם מעוניינים כלל בד"ת ואינם מתכוונים בריצונות להתדיין, והראיה: [א] אין כאן תובע. במציאות במשך כל השנה התובעים מציגים עצמם כמוסדות טאהש והנהלת הקהלה ועוד שמות נרדפים אבל בשום פנים ואופן אין מודיעים מי הוא המייצג הקהלה מי הוא האחראי ומי מקבל על עצמו התחייבות, וכמובן שהשמות מוסדות טאהש וקהלה הוא רק גוף בלא נשמה ונשמה בלא גוף ואדרבה אני הוא המייצג קהלת טאהש, ומה שצורך כאן הוא שמות האחראים שהם התובעים, ומדאינם נותנים שמות התובעים זאת אומרת שכל התביעה אינו ערענסט והוא רק ללחץ עלי ולעשות אותי כמסרב, [וגם השם יצחק ארענשטיין המוזכר בהזמנה כבר נשכח בהמשך השנה, והיה רק למדאית עין] וגם עפ"י הלכה ברור שכל זמן שאין ידוע מי הוא התובע אין חיוב להנתבע לעמוד לד"ת עם פלוני בן בלי שם, כי הזכות ביד הנתבע לדרוש שיודיעו לו בדיוק מי הוא התובע וכמבואר בריטב"א ובמאירי מועד קטן ט"ז ע"א וטעם הדבר מבואר שם בהראשונים ח"ל: כדי שיזכור אם יש לו לעשות ויפייסנו, וגם שיתן אל לבו מה ששייב לו בדין עי"ש. ולכן ברור שכל שנותנים סתם שם של מאן דהוא שאין לו שום סמכות להחליט ולהכריע ולא שייך לנהל עמו מ"מ ולהתפייס עמו, הרי זה כאילו לא נתן שם התובעים, ולכן גם השם יצחק ארענשטיין אינו שם התובע כלל.

ולעניינינו כבר חדשים שיש עסקנים שהתערבו ורצו לנהל משא ומתן ולא הגיעו לכולם משום שאין כאן תובע ואין כאן אחראי ואין כאן בר סמכא שיוכל להחליט ולקבוע, וכמו שידוע כל זה להבוררים ולכל אלו שהיו מעורבים בנסיון לפשר. ומה אנו צריכים להוכחה יותר מפורשת מזה, שכשצד התובעים כתבו מכתב להב"ד ביום ג' ויק"פ כ"א אדר תשס"ו לא היה מי שירצה ויסכים ויוכל לחתום המכתב, רצוני לומר לא זו בלבד שלא היה חתום בחתימה אלא שהיה נכתב ממש כפאשקוויל בלא שום שם של הכותב, והסר"ד הבטיח לי שעוד ביום ההוא יהא המכתב חתום, וכל דבריו עלו בחותמו שעד היום עדיין לא נחתם מכתב זאת. וכי אין זה הוכחה בולטת שאין כאן עם מי לדבר, ושאלו כאן תובע.

ואגב אורחא באמת פליאה עצומה על המכתב של התובעים מיום ג' ויק"פ שלא היה עליו שם כלל, רק ממש ככתב פלסתר, והסד"ד אמר לי מפורש שממכתב שאינו חתום אינו מזדקק לזה כלל, והנה גם עכשיו ביום ה' צו לאחר המכתב של א' צו שנשלח לי מהנ"ד שלכם עדיין לא נחתם המכתב, וא"כ היאך הזדקקו הב"ד לזה?

ואולי י"ל בדרך צחות שהגם שלפי הכללים של ההתאחדות אין נזקקין למכתב שאינו חתום, אבל על דבר זה גופא ידינו הב"ד אם להזדקק לזה או לא. אבל איך שיהיה עכ"פ בולט מזה ג"כ הנטייה לצד התובעים, שאם יש תועלת לצד התובעים אז מקבלים גם מכתב שאינו חתום, ואם יש בזה תועלת אלי אז אין מקבלים וכמו שאמר לי הסד"ד שכל זמן שאיני הותם המכתב בחתימתי אינו מוסרו להרבנים, ואגב המכתב שלי ביום י"א ניסן לא היה חתום ממני ואעפ"כ נמסר להרבנים, והיינו משום שמכתב זה היה בזה תועלת להתובעים ללמוד מזה שאני מסרב כי לא כתבתי איזה יו"ט וכדלהלן, וזהו רק עוד הוכחה שהכל סובב הולך על ציר זה, שצריכין לעשות הכל שיצא מזה טובה להתובעים.

[ב] אף אם היו מודיעים שמות התובעים האחרים לא די בכך, כי פשוט ומוכן שאם רוצים באמת בד"ת א"כ צריכים התובעים לחתום שטרי בירורין, ואין שום פירוש לדרוש מן הנתבע לחתום שטרי בירורין בשעה שהתובע אינו מוכן לחתום, וממל"פ אם רוצים בד"ת למה מתייראים לחתום שט"ב, ואם אינם רוצים ד"ת מה רוצים איפוא ממני. והדבר מפורש בשו"ת עזרת ישראל סי' קט"ו וכן משמע בשו"ת דברי חיים חור"מ סי' ז' שאין הנתבע מחוייב לחתום שטרי בירורין כל זמן שהתובע לא חתם, ובפרט לאחר שאני כבר חתמתי התחייבות לציית למה שיצא מב"ד של זבל"א, וצד התובעים אף התחייבות כזה לא חתמו כלל, והדבר פשוט ג"כ מצד הסברא, דמה שייך לטעון על הנתבע שהוא מסרב אם התובע אינו רוצה לחתום על השטרי בירורין, הרי פשוט שהתובע אם רוצה באמת בד"ת צריך לעשות כל טעדיקי וכל מה שבידו לקרב הד"ת, והמנימום שיכול לעשות הוא לחתום שטרי בירורין.

ובפרט בעניינינו שכל אחד מתנער מאחריות וכל אחד אומר לאו בעל דברים אני, ולעומת זה לגבי לומר דיעות, יש הרבה בעלנים וכל אחד אומר אנכי הבעה"ב ולי הכח והגבורה, וכל זמן שלא יחתמו שטרי בירורין יהא כל זה כקדירה דבי שותפי וכחמר גמל זה מושך לכאן וזה מושך לכאן, וא"כ פשוט מאוד שמאחר שהתובעים משתמטים ומתחמקים מלחתום שטרי בירורין זהו רק הוכחה שאין רוצים כלל בד"ת.

וכל מגמתם ומטרתם הוא רק לנסות לעשות הרושם ולהציג עצמם כאילו שהם אצים וזוחקים מאוד לילך לד"ת, והכל כדי להכשיר למפרע העבירה שעשו בהליכתם לערכאות והחילול השם הנורא שעשו, ולזה רוצים בכל מחיר לעשות אותי במסרב, ומנסים בכל הכוחות והתחבולות להוציא ממני איזה תיבה שיוכלו להתפס עליו שאיני מוכן לילך לד"ת שאז יוכלו להתלות בזה ולצעוק מסרב מסרב ושוב יוכלו לטעון שזה היה היתור שלהם כלה חדשים מקודם לילך לערכאות שלא ברשות ב"ד. ולכן עושים כל תחבולות וכל מיני ערמות משונות ולדרוש דרישות כנגד השכל וכנגד ההלכה, והכל בתקוה שכולי האי ואולי יצליחו לתפוס אותי בפח ולהכשיר למפרע הערכאות שלהם, שתי יש להם פראבלעם עם הליכתם לערכאות דהא עברו בזה על אחד מהאיסורים החמורים ביותר ונפסלו לעדות ולשבועה ולכל התמנות על הציבור, דקיי"ל בחור"מ סי' ז' סעי' ט' וכל הפסולין להעיד פסולין לדון, וקיי"ל ברמ"א חור"מ סי' ל"ז סעי' כ"ו שהממונים לעסוק בצרכי הציבור הרי הן כדיינים שאסור להושיב ביניהם מי שפסול

לזון משום רשעה, ובחור"מ סי' ל"ד סעי' א' דרשע פסול לעדות, וא"כ ההולך בערכאות שהוא מהעבירות היותר חמורות נפסל לעדות ולדון ולכל התמנות על הציבור, וע"ע בשו"ת משנה הלכות ח"ד סי' ר', ולכן צריכים בהחלט לעשות הכל שיטמש להם הכשר למפרע.

והראיה: שהרי אם רצו באמת בד"ת למה אין חותמין שטרי ביורין, האם לא היה הטענה שלהם חזקה פי כמה לאחר שהם חתמו שטרי ביורין, שאז יוכלו לתבוע ולדווש שאחר שכבר חתמו צריך גם אני לחתום.

ולא עוד אלא שלפני איזה שבועות אמר הגר"ז זילבער שליט"א הכבוד מצד התובעים להג"ז גרו"ז שליט"א הכבוד שלי, בזה"ל: טאהש איילט זיך נישט יעצט צו גיין צו דין תורה עכ"ל.

וגם כיום א' תצוה תשס"ו כשישבנו בבית הגר"ז גרו"ז שליט"א ביחד עם הגר"ז זילבער שליט"א הכבוד מצד התובעים, ונשאל הכבוד שלי מהכבוד שלהם אם אחיה מוכן לחתום שטרי ביורין והשיב הכבוד שלי שלאחר שיחתמו התובעים אחתום גם אנכי והכבוד מצד התובעים היה מרוצה מתשובה זו שהבין שאם התובע אינו רוצה לחתום מה רוצה מהנתבע, וא"כ מה רוצים עכשיו ממני, האם כבר חתמו התובעים.

וכל זה הוא רק הוכחות נוספות שהתובעים אינם רוצים בד"ת ורוצים רק סירוב, ואם היו יכולים לקנות סירוב בסופער מארקט היו מוכנים לשלם בשביל זה הרבה, כי זהו מה שרוצים ולא בד"ת.

[ג] ועיקר העיכוב מצד התובעים הגורם שהד"ת יתעכב, הוא מה שהתובעים הלכו לערכאות בלא רשות ב"ד כלל דבזה ההלכה ברורה דאין ב"ד נזקקין להתובע, וכפי המבואר במכתבו של בעל משנה הלכות ובתשובותיו הרצ"פ שיתכן שאסור לעמוד לד"ת כל זמן שהתובע אינו מבטל תביעתו לגמרי, וגם צריך להתחייב שלא לחזור לערכאות בעתיד, וכמו כן מחוייב התובע לשלם כל ההוצאות המשפט שנגרם להנתבע עוד קודם שהולכים לד"ת וכמבואר בשו"ת דברי חיים ח"ב חור"מ סי' א', ולתחזיר המצנ לקדמותו כמו שהיה טרם שהלכו בערכאות וכמפורש בשו"ת מהר"ק שורש קנ"ד. כלל של דברים סיבת העיכוב שהד"ת התעכב עד כאן הוא באשמת התובעים, וברגע שיסירו כל המניעות הנ"ל תומ"י הנני מוכן להמשיך לעמוד לד"ת בב"ד של זבל"א וכמו שכבר התחייבתי.

ולפי"ז פשוט שאין כאן שום פידוש ומבוא אפילו להזכיר כאן ענין סירוב, בשעה שלא מיניה ולא מקצותיה ואדרבה אם יש מי שמסרב הם התובעים, ועליהם יש להוציא כתב סירוב על מה שעברו על האיסור החמור של הליכה לערכאות.

ואגב: בקול קורא של התאחדות הרבנים משנת תשמ"ב כתוב שכל ההולך לערכאות צריך שיהיה לו רשות ב"ד בכתב, וסיבת הדברים פשוט דאל"כ יכול כל אחד לעבור על האיסור של ערכאות ולתלות באילן גדול שיש לו היתר מרב פלוני ורב פלוני, אבל אם צריך שיהיה בכתב אז לא יוכלו להטעות את העולם שיש להם היתר, ופרשת טאהש יוכיח וד"ל.

ומענין לענין באותו ענין: בתוך המכתבים של התאחדות מוזכר כמה סיבות למה ידונו אותי כמסרב. ואבא על סדר דבריהם:

[א] שהנהלת המוסדות טאהש מבקשים שידונו אותי כמסרב (מכתב התאחדות מיום ג' פקודי כ"א אדר תשס"ו).

[ב] זה לערך שנה שהתובעים הזמינו אותך לד"ת, ודחית הדבר מיום ליום ומחודש לחודש בדיחויים ואמתלאות שונות שאין להם שחר כלל. (לשון מכתב התאחדות מיום ב' שמיני י"ב ניסן תשס"ו). והנה לשון זה כבר כתבו במכתבם מיום ה' נשא ב' סיון תשס"ה כשלושת שבועות אחד הזמנה הראשונה וז"ל: היות שהדבר נדחה מיום ליום ומחודש לחודש וכ"י עכ"ל, ונראה שזה שיגרא דלישנא אצל ההתאחדות, שהרי אז לא עבר עדיין חודש וכבר נדחה מחודש לחודש.

ובכלל אינו מובן הרי ידוע שכמה חודשים עבר עם משא ומתן ממושך של הצדדים ולויערס והבוררים וכמה מתווכים, וכמו שידוע כל זה להראב"ד דהתאחדות הרבנים הנודר של התובעים שהיה מעורב בזה, וכמפורש ג"כ במכתב הנהלת המוסדות מיום ג' ויק"פ כ"א אדר, אלא שאז החליטו צד התובעים שאין רוצים יותר להמשיך במשא ומתן, ולא עוד אלא שבמכתבם שם מפורש שרוצים שיחתמו הצדדים שטרי ביורדין וזהו התנאי הראשון להמשיך במשא ומתן, דהיינו שאחר חתימת שטרי ביורדין רוצים להמשיך במשא ומתן, ולמעשה לא היה שייך לבא לעמק השוה, מכיון שאינו ידוע מי הם התובעים ומי ומי התולכים, האחד מציע איזה פלאן ותשני מדחה אותו והשלישי מושך לכיון אחר כמו שראו כ"ז וכידוע להבורר של התובעים.

ואין שיהיה, ט"ס עבר השנה עם משא ומתן ופארהאנדלונגען, ומה שייך איפוא לומר שנדחה הדבר מיום ליום בדיחויים ואמתלאות שונות. ומאי נפק"מ אם עבר שנה אחד או שנתיים או שלש שנים, הרי כל זמן שעוסקים במשא ומתן ואין התובעים דוחקים דוקא לעמוד לד"ת רק רוצים יותר בפשרה חוץ לב"ד מה בכך, ומה רוצים ממני, ומהו הטענה כנגדי.

והרי רואים ממכתב התובעים של יום כ"א אדר שרק אז באותו זמן החליטו שאין רוצים להמשיך עוד במר"מ עד שיחתמו הצדדים שטרי ביורדין, ואז התחיל חליפות מכתבים בינינו כלפי הטענה שאין נזקקין ולאחד שהתובעים הלכו לערכאות אין היתר להב"ד להזדקק לדין זה, ועל זה השיבו מכתב ביום ד' ניסן, וביום י"א ניסן השבתי שאין הזמן גרמא כעת לעסוק בענין זה עד לאחר יו"ט, ותיכף ביום י"ב ניסן בעיצומו של סירדות החג מצאו ההתאחדות לנחוצה לכתוב דברים הסותרים לדברי התובעים וכתבו שזה לערך שנה שאני דוחה הד"ת באמתלאות שונות, ולהיפך מדברי התובעים שכתבו שרק לפני ג' שבועות הפסיקו המשא ומתן, והאם ההתאחדות תמימים כ"כ ואינם מרגישים ואינם יודעים מה מתרחש כאן. או החליפו מכתבי עם ד"ת של אנשים אחרים.

ואדרבה: אם היה כאן דיחויים היה הכל מצד התובעים, ולדוגמא: החליפו הבורר שלהם מהגר"ד בערגער ממאנטשעסטער להרה"ג זילבער שליט"א [לענ"ד אין זה טענה, והזכות ביד התובעים להחליף בורר, אבל במכתב ההתאחדות מיום ה' וישלח י"ד כסליו תשס"ו נראה שזה נחשב דיחוי]. אין רוצים להודיע מי הם התובעים, אין רוצים לחתום שטרי ביורדין, בכלל לא הראו בשום פעם נכונות להתדיין ורק רוצים להוכיח שאני מסרב כדי שזה ישמש להם אמתלא על הליכתם לערכאות, הבורר שלהם הגרמ"ז זילבער שליט"א

הודיע ברורות להבורר שלי הגר"ז גרויז שליט"א בערך בפרשת תרומה דהאי שתא שמוסדות טאהש אינם מעוניינים כעת בד"ת ובכל אופן אין בוער להם הדבר, וזה היה ממש לפני כמה שבועות, וא"כ מה שחזר יש לדברי הסד"ד שכותב שזה לערך שנה שאני מדחה הדבר מיום ליום. גם הולכים התובעים בערכאות ומרימים יד בתורת מרע"ה, ועוד מעיזים לסעון שאני מסרב.

וכל המעיין בהמכתבים שבינינו במשך השנה שעברה יראה בעליל שאני מופן כל הזמן לעמוד לד"ת והם הם המעכבים בדבר, ופלא על ההתאחדות שטח עיניהם מראות ואינם רוצים לראות הדברים על מכונם.

[ג] "וכפי ידיעתנו, סוף סוף נקבע זמן לד"ת על יומא דנן, אשר לא נתקיים בסיבתך, ונראה בעליל שהנך משתמט ומתחמק מלעמוד לד"ת פעם בכה ופעם בכה עכ"ל" (מכתב ההתאחדות מיום ב' שמיני י"ב ניסן תשס"ו). דברים אלו שנכתבו כמהסס, שכפי ידיעתנו, דהיינו שלא כתבו בהחלט שבידו שכן הוא, רק שכפי ידיעתנו כך הוא וכמסתפק בדבר, וכאן הבן שואל איזה ב"ד הוא זה שמאיימים בסירוב על סמך דברים שלא נתברר להם כל צרכן, ומה ב"ד הוא זה שמתרים ומזהירין על ידיעות קלושות הבנוי על קורי עכביש. ובפרט שהאם לא ידעו ההתאחדות שכל דברים הללו שקר הם? כי אדרבה יאמר נא ישראל, מתי נקבע זמן זה, ועל ידי מי נקבע זמן זה, ולאיזה מקום היה נקבע, ולמי הודיעו מהזמן הזה, רק לצד התובעים או גם לצד הנתבעים, והרי בשבוע אחד שלפני זה ביום ד' ניסן לא ידעו כלל משום זמן שהרי אז הודיעו ההחלטה שאני צריך לעמוד לד"ת הגם שהתובעים הולכים לערכאות [כנגד ההלכה בשו"ע וכנ"ל], ולא הודיעו שום זמן והיינו שאז עדיין לא ידעו משום זמן שנקבע, ומתי נודע להם מהזמן הנקבע.

ובכלל האם אפשר לקבוע זמן להתחלת הד"ת על יום י"ב ניסן הלא הלכה פסוקה הוא בחז"מ סי' ה' סעי' ב': אין קובעין זמן בניסן ותשרי למי שאינו בעיר לבוא לדין ע"כ. [וע"ע בנו"כ שם בפרישה ובתומים ועוד, שאין מזמינים בכל החודש אפילו לאחר הרגל לפי שעדיין טירדות הרגל עליו] וא"כ היאך יכלו לקבוע זמן בחודש ניסן, ועוד על י"ב ניסן יום לפני בדיקת חמץ, ובפרט כשאני דר מחוץ למדינה. וחזק מזה ביום י"ב ניסן היה לי ברית מילה כאן בקרית טאהש אצל נכדי והייתי המוהל ב"ה, ודבר זה היה ידוע כבר בשבוע לפני זה, ומהיכן המציאו הרעיון הנפלא הזה שנקבע זמן ליום הזה. וביותר היאך היה שייך בכלל לקבוע זמן בשעה שאני עומד וצווח שאין נזקקין לדין זה כל זמן שהתובע לא ביטל תביעתו בערכאות, אשר לכן פשוט שכל זמן שלא יצא התובע מערכאות לא היה שייך בכלל לקבוע על זה זמן.

ועוד אני שואל, מה פירושו שלא נתקיים בסיבתי, האם הפירוש מפני שלא הגעת, דהיינו שכל השלשה דינים היו שם ורק אני לא באתי ופשוט המתינו עלי, וא"כ האם יכולים לומר לי באיזה מקום ובאיזה זמן ישבו הדיינים מוכן להד"ת, ומי מהתובעים היה שם? האם אין רואים בעצמם החוכא ואיטלולא שבדבדיהם? ואם באמת לא ישבו הדיינים כי ידעו כבר שלא יתקיים הדיון מה הפירוש שלא נתקיים בסיבתי, מה היה הסיבה שמפני כך לא נתקיים הישיבת ב"ד שכבר נקבע, שיכולים לתלות שזה בסיבתי.

והגם שההתאחדות ידעו שכותבים בזה סתם פטומי מילי, ורצו לפסוח על שתי סעיפים מצד אחד לכתוב הטענה ומצד שני לכתוב רק בלשון דמשתמע לתרי אנפי "כפי ידיעתנו" כדי שאח"כ כשהאמת יתברר יוכלו לתרץ עצמם שזה כתבו על סמך הידיעות

שקיבלו, אבל א"כ נמצא שההתאחדות יכולים לכתוב דברים מבלי לבררם, ואף דברים שכל מי שיש לו מח בקדקדו מרגיש בחולשת הדברים, אף סיבות כאלו מספיקות להם כדי להוציא סירוב על זכאי, והאם אכן באמת כבר התדרדרו עד כדי כך.

[ד] שכתבתי במכתבי שלאחר יר"ט אתקשר עמהם "ולא נזכר איזהו יר"ט..." (מכתב התאחדות ב' שמיני י"ב ניסן תשס"ו). טענה זהו הוא טענה חזקה שאין לי על זה שום תשובה, ולענ"ד זהו סיבה מספקת להוציא כתב סירוב, ואולי זהו המילתא דבדיחותא לפני הלימוד, או שרצו לגרום להקוראים שמחת יר"ט [איני יודע איזהו יר"ט].

[ה] וגם במכתבך הנוכחי אין בו שום רמז ורמיזה שהנך מוכן לעמוד לד"ת ומתי, וכלשונך במכתב הנ"ל: על כן לאחר יר"ט הבעל"ט אתקשר עמכם א"ה כמה שנוגע למכתבכם" עכ"ד. והיינו שדק במה שנוגע למכתבינו, ויתו לא. (מכתב התאחדות ב' שמיני י"ב ניסן תשס"ו). הנה גם טענה זו הוא טענה עצומה וחזקה אשר לית גגר ובר נגד דיפרקינה, וכמו שהעירותי כבר לעיל. דהאם נזכר במכתבים דברים אשר אינם קשורים בנוגע לעמוד לד"ת, האם יכולים להסביר מה היה כוונתי שאתקשר בנוגע למכתבכם, מה הם הדברים שנוגע למכתבכם ואינו נוגע לענין לעמוד לד"ת וזמן הד"ת, ואולי גם זה הוא חלק מהשמחת יר"ט.

ואם פחדו שברצוני להשיב להם שכל דבריהם שכאילו אני מחוייב לעמוד לד"ת אף כשהתובע עדיין בערכאות זהו כנגד ההלכה ואיני מחוייב בזה, וממילא התייראו שעדיין לא אהיה מוכן לקבוע זמן לד"ת באשמת התובעים שצריכים לסגור מקודם התיק בערכאות, ולשלם לי כל ההוצאות וההוצאות שנגרמו לי ע"ז, ולהתחייב שגם בעתיד לא יפנו עוד לערכאות. הנה אם מזה פחדו, מה א"כ השיבו על זה, הרי אם ההלכה הוא כן למה באמת לא אשיב להם כן, ולמה אני מחוייב להכנע תחת לחצם של ההתאחדות שמנסים בכל הכוחות להתנתג כנגד התורה וכנגד השו"ע.

ותמצית הדברים נשאר טענה אחד חזקה מאוד והוא הטענה הראשונה, שמאחר שהתובעים רוצים שידינו אותי כמטרב על כן צריכים ההתאחדות שנוטים לצד התיובעים [מכיון שהבורר של התובעים הוא הרב"ד של התאחדות הרבנים, וגם שכ"ק מרן מטאהש שליט"א הוא מנשיאי ההתאחדות הרבנים, וגם שכמה דייגים משם היה להם בעבר הרבה טובת הנאה מההתאחדות, ובכלל מובן לכל בר דעת שההתאחדות נוטה יותר לצד של קהלה ומוסדות ואדמו"ר יותר מלצידי צד הנתבע], לעשות כל מה שהתובעים רוצים, והיינו טעמא שכשהתובעים רוצים שיוציאו עלי סירוב אין מנוס להתאחדות מלומר אחרת, ואם זהו הסיבה א"כ אדרבה יוציאו כתב סירוב, אלא שכדאי מאוד שיפרשו ויגלו הסיבה להסירוב,

ובכלל פליאה עצומה כאן כל העסק, הכל מעוטף במסתורים, והכל טמון ברמ"ז, אין מגלגל שמות התובעים, אין מגלגל שמות הרבנים, יש כאן איזה בל"ד שהם פוסקים והם מחליטים אבל אסור לידע את שמותם, וזה בשעה שבשו"ע חו"מ סי' י"ד סעי' ו' ובנו"כ שם מבואר שצריכין הדיינים לחתום על ההזמנה, ומל"ש כשכותבים דברים כנגד הלכות מפורשות בשו"ע בוודאי שצריכין לחתום ולהודיע מי הם הרבנים האחראים על פסקי הלכות הללו שהם כנגד ההלכה של אין נזקקין ועוד, ובלא התימות הרבנים אין שום תוקף לכל המכתבים הללו, והם חספא בעלמא, ואדרבה ילמדנו רבינו ממה מתייראים כאן וממה מפחדים, למה לא יודיעו מפורש שמות הרבנים שהם המחליטים והקובעים

והפוסקים כנגד התורה וכנגד השר"ע, על סמך דברים מופרכים ובדויים, ואם הם בטוחים בצדקתם למה לא יודיעו כל זה להנבטע, מהו הסוד לידע שמות הרבנים הגאונים שישבו על מדוכה זו ודנו בדבר? ומי הם הרבנים שאינם יודעים איזה יו"ט מגיע בקרוב? ואיזה רבנים הם שאחר כל המכתבים משנה האחרונה לא הבינו שאני מוכן לעמוד לדי"ת?

סוף דבר הכל נשמע, אני על משמרת אעמוד, לחזור ולכפול ולשנות ולשלש מה שכבר כתבתי בכל המכתבים, שאני מוכן כל הזמן לעמוד לדי"ת אם לא יהיה עיכוב מצד התובעים, דהיינו שהתובעים יודיעו שמותיהם האמיתיים [ולא שם יצחק ארנשטיין או שאר אנשים שאין להם שום שייכות כלל עם טאהש, רק שמותם של אלו שבידם לחתוב ולוותר ולענות ולהשיב והם מוסמכים ודבריהם מחייבים], ויחתמו שטרי כיוצא, והעיקר שיבטלו תביעתם בערכאות כליל, ויסגרו התיק, ויתחייבו בכתב שיהא לו תוקף ע"פ חוקי המדינה שגם בעתיד לא ילכו בערכאות בלי רשות ב"ד בכתב גלוי לכל [מנומק ומוסבר על מה בנוי ההיתר וכמו שנצרך לפי הקול קורא של התאחדות הרבנים מחודש מרחשון תשמ"ב], וגם ישלמו לי כל ההוצאות וההפסדים שתית לי על ידי הליכתם בערכאות, ואז בוודאי יהיה לי האפשרות לעמוד לדי"ת כי לא יהיה שום עיכובים מצד התובעים.

וכל הדברים הללו הם פשוטים לכל בר בי רב שעסק אי פעם בחושן משפט, ואם רוצים בדוקא להוציא כתב סירוב, לא יהא לזה שום תוקף, וכל השומע יצחק לו, וכדי למנוע חילול השם אפרסם אי"ה כל החליפות מכתבים ברבים ולפני מלכים יתייצב מאן מלכי ובנן שיראו בשלמי הרעה הזאת, ואף שזה יכול לגרום היפוך תפארת לאיזה אנשים אבל כל מקום שיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב.

ומנחש אני בגביע שלי, שכדרכן של ההתאחדות יתכן שלא ישיתו לב לכל הדברים שלי, כי בזמננו הם אינם משועבדים וכפופים לדיני התורה, ובוודאי ישיבו על זה שלמרות כל מה שכתבתי החלטת הבי"ד [מי הוא הבי"ד...?] שאני מסרב וצריך להוציא על זה כתב סירוב ואולם אם כן הוא ובוועד בקרבם להראות כחם וגבורתם שיכולים להוציא סירוב אף על מי שלפי דיני התורה אינו סרבן כלל, תשובח"ה להם, ובהכרח אצטרך לפרסם כל החליפות המכתבים ולהעלותם על שלחן מלכים ויכירו וידעו כל יושבי תבל למי החותמת ולמי הפסול"ם, ויתגלה לעין כל מה מתרחש מאחורי הפרגוד, ומה מסתתר תחת השם המצלצל "התאחדות הרבנים", ואולם תקותי חזקה שלא יבא לידי כך, רק אדוה יקיימו הלא תגורו מפני איש, דהיינו אלו הנקראים מוסדות והנהלת טאהש, ויכריחו אותם לצאת כליל מהערכאות ולחזור הכל כבקדמותו, ולשלם לי כל ההוצאות וההוצאות ויתחייבו שגם בעתיד לא ילכו בערכאות בלי רשות ב"ד בכתב יושר דברי אמת, ומידים דרבנן היינו שבחייהו.

וע"ז באעה"ח יום ה' טהרה כ"ט ניסן תשס"ו

ישראל בנימין לאווען

התאחדות הרבנים דאדמות הבדית וקאנאדא

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם

נודענינו לשמור ספירצה חדשה הודת לתוך מהנינו. כי על דברי ריבות
שבין אדם לחבירו וכו' ולכנים להתדין בערכאות של עכורים מבלי
לקחת רשות בידי בית

בכואנו להתחיר את בני ישראל לכל יעשו חיו בדבר הרע הזה, עלינו לציין את
זנו והחזיק הסקובל רבי משה חיים וצאטו איל בהקדמה לפסוק מסלת ישרים.
חיל: החיבור הזה לא היכרתיו ללכר לבני האדם את אשר לא ידעו אלא לחזכירם
את הידוע להם כבר ומפורסם אצלם סידרום גדול, כי לא תמצא בזה דברי אלא
דברים שרוב בני האדם יודעים איתם ולא מסופקים בהם כלל אלא שכמי דוב שרמוסם
וכפי שאמרנו גלוי, כך והקלם מהם מצוי באחד והשכחה רבה וכו' "

כתוב בתורה (שמות כא. כ) ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם, ושני
כנבאים הנם חכמים ויל (בסמ' ניסין סח, וברשיי על הפסוק הנ"ל) שדרשו
וא לפני עו"א וכו', ומשולש ככתובים בשולחן ערוך חושן המשפט סימן ב"ו:
אמר לזון בפני ריני קב"ט ובערבנות שלחם אסילו בדין שדעים פריי ישראל
אסילו נתינו ב' בעלי דתים לזון במצות אסור, וכל חכם לזון בפניהם תרי זה רשע
ונאל חידה וידה והרים יד כתורת משה רבינו ע"ה. ובמאירת פנים ב' המצות
ריני ישראל והלך לפני ריני קב"ט מראת כאלו תורת משה רבינו ומהשטח מנו
אמת ח"י. וברס"א: איש ביד כי"ד לנחלתו ולהחרישו עד שימלק יד קברים מעל
הידי וכו' וכן פתריסן המצות ביד והחלך לפני קב"ט.

איתן הקותיט שאחרי ראוח תנרים סעורס יוצא מחשו"ע וצ"ל לא ידון
אם ארצי לעבוד ע"י ולדורים חץ יד בתורת משרעית.

וכונות שנשמוז חוקיו של הכות"ט, יחם עליט ויקיים בע מקרא שכתוב
(ישע' א. כ) ואשיבה שומעך כבראשונה ויפקיד ככתולת, וכלע יחד נזכה לאור
של משיח צדקנו אשר יוצלה אלינו במצות ביסע, אכ"ר.

התאחדות הרבנים דאדמות וקנא

בחדש מרחשון תשס"ב לפ"ס

פסגה חלכות

אבן העזר

מחזורתא תניינא

סימן ד

ללכת לד"מ, וכן אם הלך הנעל לערכאות אין על
האשה שום חוב ללכת לד"מ.

עוד להבדיל

איננו חילוק בערכאות

סימן ה

עוד להבדיל

הרבה לעשות חסודו צריך לסגור
את כל החוקים בערכאות

ובזה נשמעתי אומרים בשם רבנים שר"ם א"ת
שהוא בערכאות מסכים ללכת לד"מ ואם
אין רוצה ללכת עדיין לגמרי ולאם מהערכאות עד
שיראה מה יעשה כלד השם, והלך יפול הד"מ
ובינא נ, לשתניד דברים אלו אין ראוי לעשות
עליהם, ואין להם שום מקור בהלכה, אלא פשוטי
דברים נעלמה מדא, שהרי בכל רגע נעשה
בערכאות הרי הוא רשע בנחיד ומתקין ברשעו
ואין לו עכשיו שום התנאות על היינו בערכאות
אפי' רגע אסמ, ושרי הוא נעול ושרץ צד, ומי
שכונן שום יסוד ואכל שום, ופשוט כניעו בכוחתא
דכל זמן שלא יאם מן הערכאות הרי הוא בכלל
האסור ואדרבה על הכ"ד למטפ אשיל לישב אהם
שהרי הם רשעים גמורים אלו עובדי ע"ז וכלשון
הש"ס אלו מרים יד בחורם מרע"ה נכל רגע
ורגע ולרץ להצילם מן האסור אשיל לרגע.

ורחשיות, אפי' יתבטו שפוזת שדעמם לנאם
מהערכאות כל זמן שלא ילאו בפועל אינם
נאמנים שבין שפוזת על חורם ה' אינם נאמנים גם
על חשימתם כלל וכלל ואמרי עומדים במדרג, ואם
מתקרב על מפשה רשע ופוזתו ללאם למה אש
יולא מיד, וקסוק וילא ויבנת מן הערכאות כבורה
מניהם, והרי אפי' מי שאש אלא מאים שיק
לערכאות כדאי שהלד השם ילך לג"ד אסור ומחזין
אוחו כמחזר מת"מ פ"י ור"ם שפשה מפשה
ואמרי מחזיק באסורו ואש יולא מהערכאות עד
שיעמוד השם לג"ד שאין הפוזתו ופוזתו כלום
והרי הוא באסור ערכאות, דאל"כ נמלא תוקף

ח) אבל האלך לערכאות קודם שהלך לד"מ בין
שהוא הנעל או האשה שחשב שיקבל שם
יחזר חנניד של ישראל או יהיה מאים קנה שהוא
אשיל לערכאות שונים כדמי ישראל ואשיל נפדו
כ' נעלי הדימם לחן נפשה אסור וכל הצד לחן
נפשה הרי זה רשע ואשיל חרף וגדף והדימ יד
בחורם מרע"ה, ואם השם אשיל מתקרב ואין לו
מניע מוזן קטע הרי יש לו דין שפוזת כמחזר
ש"ס ש"ס ואלן לו חלשה"כ ופשה שהוא
או שחזיק ומקיק הרי זה מן החורה חלשה להרע
כן הוא וכן אמרים יש לו דין חרף [רק שיש דמא
דחלשה אמרים להרע ורעא דחלשה דחלשה]
ומ"ם יש לו דין מן החורדן ולא חלשן וגרוע מן
העומם כמחזר ברע"ה פ"י חלשה עומם הרי"ב
ש"ס, וכל זמן שהלד השם הוא בערכאות אין על
הלד חלשון שום חוב בעולם ללכת לד"מ שם הנד
השם ואפי' אם רואה שאשיל חלשית בערכאות
ומחזק אם אשיל רוצה אשיל צריך לחזר ולילך אשיל
לג"ד על ישראל.

וחנה כנר כירוש צ"ד נכמה השו' וההולך
בערכאות בין דהרים יד בחורם מרע"ה
והרי הוא שפוזת ונרוע מן הפוזת וכלו עובד ע"ז
שין נפשוט גוף חפשה אשיל או אשה כמו חל
כלל חורם א' חורם נפשה ולא רק נפשה שהרי
לא רק נפשה חורם אלא שפוזת בחורם חפה
רע"ה כפי לשון החמור, ואין זה נגדו ספק כל
הפוזת שהחלשית לערכאות ומפוזת אשיל בעלם
כלל לזמן שהרי הוא חורם רשע לה כל דמי
חורם [אם לא שהלכה ברשות צ"ד הניהן לה ש"ס
חורם כמו שחלשית נכמה מקומות], לכן כל זמן
שלא ילאו מן הערכאות ולא יבטלו אם כל מה
שקבל ע"י השפוזת הערכאות, וקבלו על עצמם
שלא ילו עוד לערכאות אין על הנעל שום חוב

ותשגי עלה סקסין לחזור עד תחת, ומחזיר עלה
 כי לו זמן להסיר ולא מחזיר כדון רשם הוא ולא
 מסני המעשה, ובעד קידושן המקדש ע"מ שאם
 לדון גתור ובתעוררם עם פרים ששם דלם ית
 לה זמן ללאם מערכאות ולפי חלל הוא שיעד
 במרדס ובדשעה ולא מקרי טעה מפנה פתח עד
 ספלה ומשור לה.

סימן ו

עוד להחיל

ומחלן לעי"ג בלי רשות או סודל לצדקה

ועיין ח' והגרים שי"ק (כ"ח ס' ע"ג ד"ח פוס')
 שפי ב"מ שם דגולה כון דגול שמה ושמה
 עובר פלו בנקס ומשם להביא אם הגולה ה"ל
 כחלו עבר הרבה פעמים ע"ס תפוזר דק"ל בגולה
 כל רגע עלה מחזיר עובר כל חסיד גול ממדס,
 וא"כ הכיז כל רגע שא"ס חלל מערכאות ה"ל הוא
 חלל פכאזי נבזס ממדס ומשור בכל טעה, וא"ס
 חס"כ יראה הכיז שכלל המזי ח"ס שומס לג"ד
 ויראו לחון סגב הסגב ללכס למרכאות או יח"ד דין
 חסר שחולך צה"ר ולא באיסור חלל האיסור שסגר
 עבר לו עברה לון להביא חלל במעשה לה.

ואפי' להחזיר (ספסוס כ"ס) לדעת הר"י
 והמחזיק חתן ע"מ לבטל ח"ס עובר פלו
 הי"ט דוקא לפי שחתן ה"ל לאו הימק למעשה וסין
 דתעשה ע"מ לבטל הוא כפי לקיים הפסח שס
 הפסח מתקן, וסח"ג אסער נקי כחל ח"ס יסדה
 ע"מ להביא ח"ס עובר בכל רגע ויס לעין סס
 ח"מ למקן חסור פרבאות לון סלן סיקון חלל כל
 רגע שפער סגר סגר ולדון מעשה, וואן א חלל
 סמך מפסח מה"ל צפ"ס שסמחוד ולפי הפסח
 פלה כדעמו לסוב וסלך (ר"ב סער שיעור לו חסודה
 ולסגר שסדר הספוסס כל הכיתה וסיעור ללסמו
 כדס מה לעשות הסעה חללס חסוק ססרס שימחק
 עד לסגר הסקה כ' קסס כססס פס ססמך וכל
 סדקדוקים וסר לסגר הסקה ססמך לעשות חסודה
 כן הוא פס סספלה חסודה ססמך מערכאות לסגר
 ח"ס סספלה ח"ס ססרנות או לסל.

גמר ופי' להחזיר לו לפתור מערכאות חסר רגע
 חסר ופי' סלסן כל חסר ססמך למחזיק ססמך
 ולסמך ססו לז"ס.

ובגו זה ססמך דלסס ססמך מערכאות פס ססרס
 עלה ססמך חסר ססמך ססל למדס וסח"ס
 ססמך (לח"ס סס"י ססל ססמך סס"י ססל
 ססמך לו ססרן סס"י להסמסס ססמך למדס,
 וסס ססמך סל ססמך או ססמך ססמך ססמך או
 יח"ד סר קדושן ססמך ססל סלסן סלל ססמך
 ססמך עד ססל סן ססמך וסס"י סס ססמך
 ססמך ססמך ללסס סן ססמך עד ססמך סס
 ססמך וסס"י לו רעס, סס ססמך או סס ססמך סל
 ססמך וסס ססמך ססמך למרכאות וס ססל ללסס
 סס ססמך ססמך ססל רעס וסס סל חסור חסר או
 סס ססמך ססמך עד ססל ולסמך סס ססמך ססל
 ססל ללסס וסס חלל עובר סלל רעס סל חסור
 סס סל לסמך דע"י וססמך סס ססמך סס
 וסמך לו סס ססמך וסס ססמך סס (ר"י ס"ל)
 סס סס סס סס סס ססמך סס סס ססמך
 לסמך או סל וסס ססמך סס סס ססמך וסס
 ססמך (ר"י ס"ל) ססמך ססמך.

וקצת ח"י סס"י כ"ק (ר"י ס"י) ססמך לסס
 ססמך ססמך וסל ססל וסס ססמך ססמך
 לסמך ססמך סס ססמך וססמך ססמך ססמך
 ססמך ססל ססמך סס ססמך ססמך ססמך
 סס ססמך סס ססמך ססמך ססמך וססמך
 סס ססמך סס ססמך ססמך ססמך ססמך

קמ

משנה הלכות

אבן העזר

מהדורא הניחא

סימן קח

עוד להגיד
מזה אי פסול לעדות

וצ"ד אשר הפיר לענין שהמזכיר יספיק לעדות וכמו
דנפ"ס סי' ל"ד סכ"ד כתב ע"ד להודיע
שומר העבירה ואמר ופסול לעדות.

חבה אדם נסון הדבר דנפ"ס שם כמצי כל מי
שפסידו עליו שומר עבירה פלוגה ואפי' קלה
הוא כי שומר אינו לוקם פסול והוא שומר על
דברים שפסד בישראל שהם עבירה ואין שם ענין
כ"ד שמתקן בין פסול שה"ס שפסדו בעילה אפי'
לא הכירו עליו ודרכו כזו.

ומהו הכ"ס שם כתב ח"ל הסוקרים
והספיקורים והפוסקים לע"כ פחותים
מפ"כ ופסולים למדות הנ"ה ואפי' מתל ל'
המקד פסול עד שיטת במשנה (נ"י כ"ס מ"כ
ונדברו הרמב"ם מ"י וכן משמע בלשון) ואין
צריך הגר"א כ"ס שם להבין טעם וס' יעין
סוד כתב הרמב"ם הספיקורים וכו' ובג"י שם כתב
הרמב"ם וס' ובס"ד קודם הכל כי א"ר סלקי מוסר
פסול לעדות א"ר מוסר גמור אלס אפי' אדם
מסורס ומריב עם חבירו ואומר לו אלך ואמסור
אמתיק הואיל ונתת פניו במרשית נאמב רשע
ואסור לעדות וה"ה לשושה ואין מהר"ק סי'
קכ"ו.

מצאתי מזה על דמלך שמשך לזקק מה שטען
שנפ"ס וס' זה לא חזי יוקף ההל' לו
בין שמים לא (מתל לו ולא ישוב לאוקף כעדות עד
שיקב במשנה וכו' וכן משמע בלשון סי' י"ב בורה
הוא מוסר דהמסור אפי' חבירו אפי' חזר לו ובס"ד
מזה ממזירו לא מהו להחזיר לעדות עד שיפסד
משנה הראוי לשומר ומכילא פה אכא"ס במשפטי
דברים עיכרים ללקח ל"ה אכל לא ילא מעבירות
והוא כנר ופסד מכל דאפי' בכל זמן שלא ילא ולא

ואפ"ר מידן לא דמי כלל מלך שהרי נאמס
לדמי סלק על הסמ"ס ויחזרו דהוא אסור
דאורייתא ורע מוסר אסורין וגם כמ"ס שם
מק"ס ק. וסמ"ס ודא"ס הספיק דההם המוסר הוא
דן מוסר למורים וגורם לחזירו הספיק וע"י פלגל
אם נותן נאמן חייב לו לא. אכל האל דהא
לעבדות סד הליכה בערבות ודאי הוא אסור
למורים למורים דע"י ואם דן אס ופסד שם
ועלול פסד ועוד כזה רבות שיכול הרי זה אינו
מוסר כזה אם חזירו אלא האך לעבדות שם
סמ"ס ש' ורעב ודא"ס על הסמ"ס והאריה
מק"ס (סמ"ס) בלשון ודא"ס כמה נ"חם של בית
כמס"ס) אפי' לו סלק נאמן ישרל ועבדי דין
פלוס) כ"ד אן שום ספיקות שהם פסולין לעדות
ואן דין הגורם שמהימאן ודא"ס הדין משמע
אם ההנהגה והם מברין על פלגן בפועל שכתבו
ואפ"ר שכן להם חלק בהם שם ואם למורים לו
ללא שם שום ודא"ס על כ"ד ודאי ישרל וכל
הנאמן וכל האמרים לו והוא מוסר גמור ומה
ספיקות י' אן חס לפע"ד בזה וסמ"ס כמס"ס
בארים.

ולכן לא אומר להוציא מהה"ה מה שפסדו בשם
מה רבים (אפי' אלא בירחי סמ"ס
למדים וגם מהי הכבוד לא אהב השמות
שפסדו בשם) שילא (אן דענה א"ר להאליס על
מי האך לעבדות שהם בכלל מוסר לדין בין
אפי' זה פוליס האלוה ודאי למתי לא גליא.
ואפ"ר זה פה"ה עלמה א"ר בשלח מ"י כל
החורה מלס ופיר דאזמן הרבים נאמן סמ"ס
קידם על מי האך לעבדות ואפי' דא"ס לנ"ד
ואפי' לומדים האפי' בכלל מוסר א"ר לדין אן
דא"ס ונפ"ס בורה ס"י הספיק ובא"ר דא
פוליס חללה בורה סמ"ס שן מ"י לא דא"ס
כאמ' ישרל ואם י' פוליס י' לו כ"ה גוררי
גד מוסר ועוד כמה גדולים שהם לא המוסרים
בשל כמה שרשים וגם לא פסדו המן וכו' ודא"ס
וי' אפי' אפי' ופסדו אפי' ויחזרו אפי' כעמ"ס
ומן האזה לא נאמל אפי' קודם על י"ד.

מחודדא רגיינא

חושן משפט

משנה הלכות

דלם

סימן קע

שבועות של ביהמ

כ' לסדר ה' תבא אל הארץ והתפטר ביום יצוא
מערב ידיו ורב ורבית הרב הבאין ויהי הושע ווע
סך כעין מוחזר יחזאל באבד שלישיא רב
אמאקאון דין ודע"צ ב"י

אחרשכ"ג ידידות

את קול שפתי מתוך ד"ח בנדון אשה שהלכה
לפרנסה של גוי' לבקש מעלה נט פטורין
ובטלתן להפקם הילדים ולעלותה וגם ליתן
למקורפטים של הגוים שיש לה מעלה, וגם כזר
קבלה ו' דין מהשופט לשלם כפי ראות שיי' השופט
הגוי והוא מ' הוצ' הם שומרי המורה נטן הסל
שפסד נטן ללכת לד"ח לכ"ד לו חגליא ולאחר
נחם ובלו'ס הקריחו לזליא ותעב"ג קבל להיות
המור מנד הסל, וכאז שפסד למי הכ"ד ותפחו
שמי חורין והמקיימו כזה ישיטת ונהילין
הדברים עט הסל שפאסה שפיל' את המקירה
שהלכה לפרנסה ולקבור את כל החיקים בערכאות
ט"ז גזר ולתול את הפהלוקים וההטבות שקבלה
חלם הנפ"ג והתפחוס על זה, ובלי זה לא יספיק
הלכה דברים מ' א"ל שהלכה השב בפש"צ והחזיק
חיק גזר אל כל ההתחייבות שפקק השופט גזר
ונפלו ומן גס השב ב"ד.

ודדות כ' לין דעמי לבחוב לאנשים יסידים ופרש"ט
בזמן העונם לכ"ד וחס לי לפרנס דלכס
להלכים כ"ד מ"ו נזכרים סללו מ' קולי ים האן
מחוס סין חזקין אמר ב"ד, ובפרט קודם שפסד מן
הכ"ד ולכן נללמי אל מעב"ס ידיו לשמור מש
מעב"ס סלחם זה הוא, ואזי מחזיק לו קיטפס
שהטיר ולללל אלי כערב ויכיר העטן חיסת
מפרכסות ו' את זו מ"ח לא כ"ס ולכן גם המכס
הזה אמר הכיטמי ללסר שדגרימי עם מעב"ס חגוי
שולס למע"כ קודם שיראה הסל, ובמי למדתי לו
לכפ"ד שפני שולס נטון זה מכבד למעב"ס יחזל
לדון כזה קודם שפדנר עם הכפ"ד והשפחה חסד
שפסכ"ס יכר' עם הכפ"ד ולא לט' כז' סלל יכוס
מ"ו דלחס דמי דלס.

ולחלכוח הנה הלכה משפוסת צע"ס מ"ח מ' כ"י
מ"ל חקור לדון כפי דעמי ש"כ
וערכאות שלסם חס"י בנדן סדנים גלויי ישראל
ופס"י מורצ' כ' בעלי דעים לדון בספיהם חקור וכל
סלס לדון בספיהם חקור וכל סלס לדון בספיהם
כז' זה רשע ובזילי סירף וידקף והר"ס יד בחוצות
חש"ס רש"ס. כג"ס וס' כ"ד לנחשו ולהחרישו
עד שישלן יד הע"כ מפל חצירו ומחרי"ק סודם
קנ"ד). ואסילי חוט דן לפני ש"כ רק שפסדה על
יד ש"כ שיעמוד עמו לדון ישראל לאוי למחשו על
שפסד (מורכ"ס מ' הגזל קמס).

ומעודה אשה ו' שהלכה לפרנסה של עב"ס הרי
מיד הריחם יד בחוצות משה והרי ו' בכלל
לסין הש"ס דקס וכאילו מרשס ונדפס בחוצות
מחרי"ס, ובפרט סלל וחס שהלכה סלל כזר קבלה
לו להוליס מבין מעלה וסוד דברים שפסדה שפסל
סירות, וגם מי שפסדו על יד ש"כ שיעמוד עמו
לדון ישראל עמי רשאי למחשו על העמוד, וס"כ לא
יד שפין פלוי סודס ללכס לד"ס דלל עד שפסדו
וסקטור את המקירה והסלנות גזר שפסדות שפסון
כיהר סלל שפסדו שהפסדס ללכס לכ"ד על וכלי'ס
וחחס על סטרי חורין סלל שפסדן שפסדן סלל
החיק ודאי חלדק סלל ולכן לא הכנימי החכמה

ולמי שפסד נקס ועמד על שפסדו וסודס לכז'
לחיות עד שפאסה חקיים וסקטור החיקים
נעש"צ עזר, סלל הכ"ד ובחוס סקס קיחוב על
הסל וחס להלכה שפסדה ללכס לפרנסה של
סכרים ולסכמה ליק' לד"ס ולהחזק' ד"ח סף
סללס לו חקור סלל החיקים סלל בערכאות ס"ג.
תל הגזל אלי ועסק מל העזל שפסדה לו וס' דעמי
הס סלל וסלכס לו הדן עם פ"י, כ' לנדן לרשס
סלס דין עזה חס כ' היס שפסדו חוט לפרנסה
סדס וסלס לנדן לפרנסה כפי השופט סללס בכלל
מקור לד"ס ועל זה סללס צפנמי נקס וחסס עליו.

מסגרת תלבויות פירוד התשובות הידיעה הניימא

אנא... שאל... הנני... אשר... ואשמו... אחד... גמר... עומק... אשר... על... עניינם... שיש... היו... נכנס...

העובדות... רח... הנדסים... ללא... ההתחייק... שילק... ציינו... הערכאות... וכל... ומסר... רשמי... ואשמו... מתח... ובידק... קודם... הערכאות... הקמה... דברים... ילקק... הסוקים... נחל... ויקפו... מידים... נדו...

שחמור... לנה...

האמנם... זהו... של... הארמון... של... יאלו... יהי... הם... ויחזו... יקן... ששט... בערכאות... ורש... וההערכאות... ויחזר... וברשעם...

אמנם... תפירה... ולאחריו... עיר... שיקוד... כמה... לקק... קן... הדיק... כעבר... אלא... בבתי... מקור... כמות...

ובניה... דלה... פסעה... ומכל...

מחזורא תניינא

תרגום ששה

משנה חלבוש

רמא

את כללי הגוים שאומר גם להם יש משפטים ודברים
והוא דווקא היסוד ומאז נפירה גלגלה צ"ד נפחיה
מלשון (לחיים) אם זה צ"ד יקראל לו עשרים
והעיקר לי בעירייתו לבי חלק והכל אבר חונת חלב
דעין אזהרה בם, ולעצמנו הוא אומר דמה שהוא
בערכאות חייט כלום שהרי מהפנתו ולבנו פננתו
שישן וכלילו חייט צביה מעשמים שלום חס ללכא
לענד את אלהי הגוים הכס, דין המלך המצורע ולא
פקדו חלל עמלו (דארמאנו"ט) יין כל מלא נמקד
המורש ולא ילא לבחרי סקנרם חייט ספ"ד עם כל
מראיו עדיין הוא אורש פורש בלס ולמנה וק"ל.

וכבר הנבאנו במחזקס אחר מתוך ארמא"ר בנה"ק
מלא חלקי בעל דברי סיים נחמ' חסיד ח"י
קי' אי ח"ל שאלתם אם הפונע סמנע משומעו
חכות ובערכאות המורש פנ"י דמ"ק לא חסד חלק
לערכאות המורש הוליס עליו הוליס ובערכאות שליש
וחסד בערכאות חסד לנ"ד לסמק בדמ"ק וחכ"ר
משיב לי שישלם לי הוליס, נדלי חלק עמו שניד
לשם מקודם הישך דין הידוע והח"ר חקק לבחרי
כל טענתו (עין סי' כ"ז ק"ה) וסי' ט"ז.

ואי' לן משורש מרבים בנה"ק אשר כל בים ישראל
נפסן עליו שהיטב שהערכב חלק לערכאות
וגרם לעדירו הוליס וכלל נוח חק שכתב ילא
מהערכאות וזה לר"מ חן מהכס חייט לילך אחר
לר"מ עד שישלם מקודם הישך ואח"כ חקק להשיב
כל טענתו כ"ס נדון דין שלא ילא מהערכאות
כלל וגם לא שילתו לי הוליס וגם לא כישל
הסכנות שקבלו מהערכאות בגון שהשליחן שהחיל
עליו הקופט וכלל ט ודלי שחרן עם הנפל שליש
מחייב ללכא לר"מ עם חשבו עד שהלך ומקודם לם
המקורות והלכות נכדו ומשיב הכל כמו שדי' קודם
ואם לנדה גם ילדים ט"י מקופט חייב להשיב גם
הילדים ולחזר לי כל ההוללות והח"כ יין לר"מ
אבל מקודם לכן איש מקודם ולא יפא מנח נכד
ומי שהחייב אשה נכד וגורם נער לנפל צריכין
(לפסן חסד מהנפל שגרמו לו נער ונכ"ר וחסין).

מה ומסלם על ימכלו מעל ולא יקצמו לו יחזק
ד"ר נפלי הכסן ח"ל כל המסדיק ט לו יפד
לו מקבל טלם דים כמסלו נחמ' ע"ה דברים
במלי חס.

וא"כ נדון דין נמי כפי טעמו לי הרי נכד ים
לי גם חקים מהערכאות חסד שכלה לי
קטורים לין וללללל מלס לנ"ד ופאר הוללות
לעמד גורם בערכאות ח"ל ולכלל עמלו, והמליח
הכפושט העל עליו חיוס מהפוסט ולא ידעמ' נפון
הוללות עד מה דן הקופט סדון דין לכל יחמ
שכר דן גם נדון חילדים. ספ"ד ספוס כחמ
נמסלם נאש מא"כ לין לנ"ד חורס כל זמן שלא
חמח לא כל מה שדי' קודם חילך לעמ"ד ורק
זה נקל חילך די עכ"ס ופד הסס חרי כל
החיות והכחשות והגורלות שגור הפה"ק סל
כל החולות ועל הספ"דים לי וחס נכד בך
טעין חלם דים כחמ' נחמ' וחין ימלה כל דעם
לום נשול לין הנפל חרן מקודם לר"מ נשמה
שכל לשמו חונת חרס והמסל נגורם שירן
סמנחן על המה"ק והמח"ל ז"ל ידלי דליט
מכר לין לר"מ כל זמן שלא יחזיר את הכל כמו
קודם חילך לערכאות חסד הקודם חילך די עכ"ס
זה נשט מלי נדרי אר"ס יסמח"רין.

ונפל חילס נלשי לשרם המקודם סדי נכס
(נכס כ"ס י"י) סן ים כסם חיס לו חסה
לי חספח לו טען חקר לבנו פנה חיס מעם הי'
לי ללכא לפנה חס חללי הגוים הכס סן ים כסם
שדס חרי ודי נשמח חס דברי האלה חסמ
והחנך לבנו לחמ' חלס יי' לי די בעירייתו לבי
חלק למחן ספוס חרס חס חסמח חרי, ולי' ודין
ר"י חס שחרן סדי והמנכר, וכלל חיס חיוס
לפן ללכא לפנה חס חללי הגוים חול"ל ללכא
למח' ח"י.

ח"ל דמחמ' חדלי חס חסמחל חילחין חלקין
קראל חלל חס"ה לבנו פנה גם ללכא לפנה

מסגרת הלכות סדר השמות ספרות חז"ל 56

ישראל כל לב היה אשר רוח חלוקים בקרבו וכו' כי
נבלם עמם ישראל וכו' ותחנה שכן נקום למה
שאלו השאלים הם ראוי להעלותו לשלם נתיים
המורשים להסתכל בצד הק"ק י"ח שהיה דודי שכן
יכול לפנות ולהסתכל שהיה כבוד הכבודי כמ"ק
המפורסם המשיחית והמשיחית שאלו ראוי להעלות
בא"חם היותם המורשים ואשר באקראי שאלו יכול
להסתכל והדרכים כבוד הכבודי שאלו ראוי למהם גדול
ועוד והמשיחית שאלו כבודי שאלו שאלו ישראל והמשיחית
לברכותיו וכו' כל זה הוא דודי דודי שאלו המשיחית
נחמדו חלל הם יתנו כל ה' והמשיחית המשיחית
המשיחית שכן כבוד שאלו ראוי למנוח לכל דבר
שאלוהם וכו' ע"פ.

הנהיג מלך מפורסם דהמפורסם אשר בחשב חסד לאדם
וכדלה לא מפרה כסף דמי מוכר לשון
מפסד מ"ח כל וכן שלל שם בחסדו שלמה הדי
סוף רשע ולא עוד שלל אשר השיב את הדלה לא
מבאי שלל לרץ חסדו ועד שלל יסוד הכל לעז
ועכס כל עשיתו אשר לו להיות מ"ח ומהקן
אחיו ח"ס מלך. וא"כ ל"ס כשעמו מעשה מקורה
וכסר פשו פחדים משפיה חליב המוסק את הנעל
כמה דברים הדקה אשר וכבר פנה לו החקים יסר
משפיהם שלל וסוף דלה ד"ס רק שמקור את
המלכות המדחלח מ"ח וא"כ מנקט מתנה משפיה
שלל שמקור את החליבות חסדפיהם והמקורה
עמו והיא מפרים משום שלל לו לעל למה ממה
ל"ס עד שמקור והמסד מ"ח שלל חמסין עוד.

וְלַעֲבָדֶיךָ לֹא זֶלֶת שְׂדֵינָה לְלֹאֵת מִקְדָּשָׁם וּלְפָנֶיךָ
 אֵלֶּם כָּל הָיָה מִהֲמַלְּלֵה מִסְרַכְסֹת עֲבָדֶיךָ
 אֵלֶּם חֲרִירָה לְדַעֲמֵי כֵּיִן עֲבָדֶיךָ כִּלְכִּיל חֲתוּ לַעֲשִׂיָּה,
 יִשְׁלַח הַכֶּזֶל וְגַם נֶזֶק לִי לַעֲקֹם מִסְחָפוֹת גַּם שֶׁל לִהְיוֹת
 שֶׁלֹּא חֲלָךְ לַעֲרַכְלוֹת חֲתוּ לֹא קָדָם הַגֵּט וְלֹא חֲסֹד
 הַגֵּט אֵלֶּם הַכֶּל יִסְדֹּר עֲבָדֶיךָ שֶׁל יִסְרָחַל עַד שֶׁיִּגְלֹם
 חֲלָה וְהֵלֶךְ יִלָּךְ אֵלֶּם לְדִיִּם כֵּיִן שֶׁכֶּבֶד אֲכִידָה מִקָּדָם
 בְּהִרְשָׁה שֶׁלֹּא יִחְלָס לַעֲשִׂיָּה מִכֻּלָּהֶם, חֵן יִימָר שֶׁלֹּא
 חֲסִידָה בָּן עֲבָד וְאִיִּם שֶׁהֵיכֹל לִי יִשְׁקַל מִלִּי דִיִּם
 הֵיכֹל לִחֲדָה מִחֲדָלָה הֵיכֹל מִחֲדָלָה לִי כִּי שֶׁיִּגְלֹם לִקְדָּם

[illegible]

שוב הינו לי אחי כנני מרדכי בנשיך מרדכי
 סאמנר סליק"ל תשי"ח מורה אחת (מרדכי)
 סמון כי קריה: הנהו דנרד נחמסס בדורה חיה
 כי סקס"ל דמי סהלק לפרסססס של בוש וסאסס
 סמסר סס ססס ססס וססס לססס ולססססס
 ססס חיה וסס ססס ססס לסס לסס ססס
 סססל סס סססס על ססס-סססססס וסססס סס
 ססס ססס ססס ססס ססס ססס סססס ססס
 ססס ססס סססס סססס על סס ססס ססס
 סססס סססס ססס סססס סססס ססס ססס
 סססס סססס סססס סססס סססס ססס ססס

משינה חלכות פחד המעשרות ח"ד מהרדא תניינא רמז

משדירי הנולח סודר וישן וקל שקנה חכמה וכו' ח"ה
 כקשיח סודר ילקח יחזק נישאן שליט'א נאכיד
 בביה"מ תפריי בעלזא ופחזיקי חרות מאגד'אל קענ.
 יצ"א

אורש"ג בחדו"ס חלכות

חב"י נחשוכס מאכבה נקשר להשיסה קעלסאמס
 שדערט נקנן סמור חלד אכוריהו דעריות
 ולא פנח ע"ו אלף להחיר להם צדיות, וצטויה
 נחשוכס המחלס הליכה לערכאות של גוים ונחל
 פחדו(צ"ס) וסמירוסו ואלוים, והלמה כי לזו דבר
 חדש הו"ס ומחלס שוואי ע"ו הי' חלל מעולם
 הרגום האורים הם על קדקדט תלדו גור ועמד
 על הפך ולא היסה חרות ישראל הפקר לא כן
 נחשוכס צטויה נפרס נאן סלחון סדור פרוץ
 פרוץ כחובס על הצומד ואותן שרי' לטס לסיח
 שפמירי סדס הם סמחוקיס סודי' הפולחנ נספמיר
 ונימוקיס, זה ססס חס דסס וסמירי נסממיות וכלסל
 סדור סלל סמורס ס"ד חללס אסמיות זה נלד הו"ס
 ס"ו נגד נסירה ונרס מרססססרססר ס"ל כי
 סרססססרססר צ"ס נגד סרסיון אססס אסמיוס
 סלחנ חלל ספוסססס על סמי סספססס סס
 סמחוקיס, וכנר סמס לה ינל סלסל לסרסיה
 (סוטס כ"צ ס"ס) חל חסריל חן סרסססס ונל סמי
 סלסן סרוסן (סלחוקיס) חלל חן סלסססן סרוססן
 לסרססן סמססססן סמססס אמי וסנקסן סמס
 ססססס, וס"ן סס"י סלסן סרססס סלחוקיס סלס
 נסססן ססססן וס"ן חוק סרסס. סמססססס וכו'
 וס"סל סמסרס לה לססן אססססס. וססס כל חסד
 אסמס ססססס סססס.

ואמנם סדס כי אמי קודע מי סס סביד סססס
 ססססס ונל סלססס סל זה כי חן סרססן
 אמי סלססס סלססס לא גילי חס סלל וסן סמי
 ססססס חל לסס סמססס סלס סרסס סלססס
 סלס סלסס סססס סססס סמי סרסס סלסס
 ססססססס ססס ססס ססס על סלד סמי לססס
 לס"ס וסססס ססססס סלס סמי כלסס וססססס
 ססססס סלסס סביד לסקס סמס סססס. וסס
 סססססס סלס סססס ססססס ססססס לסס"ד סלסס
 וסס סס"ד סססס סל ססססססס, ססס ססססס סססס
 סס"י חן זה כלסס כי על סלססל נסססס חו סל על
 סססס וססססן סלסססס וסלסן ססססססס סלס
 סלסססס על כלסס, וסלסססס על ססס סלסס סרסס
 סלססס סלס סססס ססססס סלס חקס חס סמי
 ססססן ססססס וסססס ססססס, וס"ן ס"ן לס"ד
 ס"ן חס לסס אסססס וס"י ססססס ססססס וסססן
 ח ססס ססססס סלס סמי נססס, וסססס סלס ססססס
 עו ססס חלל חס ססססס ונל ססססס לא סססס
 ססססס וססססן ססססס וסלס סססססססססס
 יסלס נסססס לסססס ססססססס לססס לא יסלס סרס
 וססס ססססס ססססס כל ססס סססס סססססססס
 ססס ססססס סס"ו וס"לל ססס"י וסל וסן סלס יסלס
 ססססססס ססססס על סביד לססססס סלס סמי סססס
 לסלס ססססססס סלל יסלסל סמי כל ססס סססס,
 וסל לא חקלל סלס סלסססס וסס"ס סרססס"ו ו"ל
 וסל סלססס ססס ססססס ססססססס סס"ד.

והנה חנני יסדו וססס"ס סלס וסססס.

ססססס סססס

ס"ססן סססס

ססססס ססססס נגד כ"ד יסלסל

ר' לסלל לססן יססס לך וסלססס סססס ססס"ד סרסססן
 ס"י יסלס
 סמי וס"ס יססס וססססס לס"סס ססססס ססססן
 סל סרססס ססססססס סלס סססס ססססס וס"סס ססססססס

משינה חלכות מדרש חתומות ח"ד סודותא תניינא רסח

כלל מידה אין אדם חפץ על נפשו וקנין מלמד
בפנימיה של תורה והמקום שיש ויחול השם הנני
משתדל להגיד דעה תורה כפ"ד.

סימן קק"ד

עד לחי"ד

ועל דבר זה שהיה מעב"ה צדוקין או לא
שהלכו לבית משפט ערסאות שלא ברשות
סמורה ולאחר זמן נספח כחומר חפץ והסו"ן
לערכאות רח"ה שיהיה לי כפרת חתם הכ"ד ולק כל
לכ"ד להחזיק את חבירו לד"ה ומסכים להעמיד
החליץ הכ"ה משפט העממי עד עידות הכ"ד וגם
אם יפסקו לאחז מהערכאות ג"כ יחזק להם, אבל
אין מסכים לאחז מהערכאות קודם שיהיה שיהיה
יהחזר הכ"ד לביית דיעה וגם לא רק לא לאסר
שפסקו לו שהיה לצול כל הערכאות ולפאת יאל.

והנה נאמרו כי כבר נכתבו לפעמי"ד כי אין דבר
זה וזי יח חסד נספר ופאל כל דבר שהוא
עומד בערכאות הוא נאסר לנאריהו דע"ה וזי
כל דבר נאמרו ולשד בשפוט ומה זה טעם שער
יחזק חפץ עם חבירו נאמרו אופן הוא יאל
מערסאות והידד חייב לנא לכ"ד ע"ה מנא
שהחנה והואל עליו בעוד חל עומד בערכאות
ופשט דכל זמן שלא יאל ולא שד על שט חייב
הכ"ה כלום ליקן חתם לד"ה ואפי' בעל הערכאות
חייב קודם לנאם לו ההוצאות פכ"ה ואם אין לו
מכ"ה לקבל סלח לשלם ההוצאות שהיה כשכיל
בערכאות, ולק לא הכניס דברים חל, והאדריי מה
לכר נכמה חסדות, והני מנרף ט מחנח מש"כ
כזה לאחד מנהלי הסורה כגולל דשיכמיט.

ומה שמכניס חל שהוא בערכאות שיהיה לכ"ד
לח"ה וגם הכ"ד ידע של הערכאות, אין זה
כלום כי על האוכל נגלות או נא על הפחד והחזק
באכילתו וחזק העלמות אין לו נאמנה על כלום.

שפסח שחפץ, וקראין להפסח באלו החזקין
החורה מלמדתם ונכלל היה כל כחיה בה מלך
פנימיה, והלא חס"ה על כעס עמון וחולב הידד
אדם לנא בקהל שאין דרכם לקדם בלחם חפץ שכל
כחיה בה מלך פנימיה, ולעומת זה נכלל דיעה מה
קרה ועין רמב"ן שם.

ואם נאמרו כי להם לרבי מאמרעאל עטמ נד
ככ"ד או חיה רב או חיה פסיקות למה לא
נאו לטח ידד לבדד בסמכים על חרים או שיקראו
הכניס כדך העולם ע"ה החורה חל ומלפנים,
אבל לאח ככ"ה ובסמכי לבחם כ"ד והחורה
ולומדים ובסמך ללכת כחזק חני עקולחן האשים
להפגן ולפסות ערסא, ואם לא הסכמו לכל זה
למה לא חייב בשים שפוטם שלא ע"ה החורה, זה
דך נשים שחלמות ופחלמות ולא דך נשים לדקוחות
(והשם העוד יכפר עליהם אם שגו בחילול השם).
ואם הם דחאנים על הפגות או כחלם ט או קידושי
קטנה או כחלם ט נאמרו דין או חלה חמלוח
החורה אשר לדפחם לא עשה מי שהוא שלא כחזן
או שכל חיה נכל ועוד נרשות החורה על הכ"ד
אל יחלל לדע חס יח נדס, ובח"ה כ"ד עומקין
שלא פן הדך סח"ה נכרס ערכב על הקום בשמ
ופקלטיה וס"ה שחיים בשמח חתם החלום והלקוחו
לחזר חילום למחן הסמח ורסא, פכ"ה ח"ה יח
לו שיהיה הקדשה שחלמות יחזר חס והחורה יחזר
רסמח חס, אבל ללרנן נשים כשרות שילאו
בהפגות כלל החיים בשפוט חס נשים שהחיות
עוקרי הים ר"ל להפגן עד החורה וע"ה ובס
לדקוח השחפ חלח מאסמות ואסח אגיתטי, ואם
לא חדש לך היטה צמים חל לך בעוקרי האם.

מאר חלד חל חלפער ולבי עליו דיו על מה שאני
לרף לכתוב דברים חלח, והלא ח"ה שפסח
קודם ר"ה יחזר בחשונה וידע כי כדך החורה
וח"ה אין להם חקנה עד שיהיה וס"ה ח"ה וס"ה
כל זה כחמח קלח מה שכל לבי כירידה הדור הזה
השכל והנפש ממעב"ה של יקפיד חס פכדי גורי
כי ידע חני בעממי שאין כי לא חורה ולא חמח

מחזורא תניינא

הרצן ספסל

משנה הלבנות

הרצן

הביתבן ביתק קבלתי והנני להפיד כנה העדות כפי
הנתינת שנין מעכ"ת.

א. ב. א"א (לחנני בניה למשפט שום דבר בענין
שמן הבית דין כי זה סבורות והרצ
... בין ה"י חייב לו לא יד ידיו בין לזון לחנניהם
דין אם יש עשה דבר מענה. ודבריו משער
שהנ"ד דע אמה שלא כמורדת וכן לא מוטעם
אשיל לאתר שפונה אחר. מן שם סתים ממנו
לקיים הספק א"כ ודברו כל העדוים שילכו לעשן
גד זה ועל יסוד הסכמה ש הולך כנה לביס
ההפסד.

הנני מסכים להכנס מעכ"ת שפניהם ממנו ואם
הי' הנ"ד מקיים הפס"ד שלהם לא הי' כחן
משנה. אבל העונה כחן שהנ"ד לא קיימו הספק
דין ולא שלא קיימו אלא בעתהם סופרו אחר
ומהילכ נטלנו. אלא שהאפסתי על שם הספק ג"כ
לא עשו כפי ההלכה אבל השאט שאם הנ"ד הי'
מקיימן הספק לא הי' הולך בעל לבטל אלא
עכשיו עשה בעל שהנ"ד הופדו אם הספק ולקחו
ממנו מה שפניה לו ע"ס ספק שלהם.

והוא טעמו ה' שאלוה בקשר ובערמה שהאשה
קבלה הלוואה הנמ"ח על שלשים חלק למחוט
והם שלטו אותה ההלוואה להנמ"ח ודבר זה אינו
אמת ובערמה אמרו לו כן והם קמנדרו הדבר
מחנני הנמ"ח. והאמת שמשולם לא נהט כסף
שלשים חלק שלו להנמ"ח וכמו שאלוה הנמ"ח
מפדוה. וגם בעיקר ההלוואה משולם לא נהט לה
הלוואה על סמך של מחוט נשלשים חלק דללללללל
הם שאלת שנהט לה כסף אבל לא צהור הלוואה
שהבטל יתלם ולא על המחוט דוקא. א"כ ית כחן
אקר ונזילה שפניה לו הכסף הזה, ואם הם ישימו
פניה שנהט לה הכסף ששקו לו הרי זה כסף שלו
שחין להם רשום לעשות בשלי כלפי רשום ועכ"פ
ית לו קענה גילה על הנ"ד שלקחו ממנו שהם
פסקו לו בערמה ובחזק ואם האמת בדבריו כפי
שאלתם ציד וגם בקש מכתב מהנמ"ח הנ"ל על
הנ"ל וקרנו והסין אותם לדין ועדיין לא נידחו.

האומר על חנני שחני צריך גמור שאלוה קמה
והיה נאמנה בלבו דוקא אם אינו מחזיק גרשעו
ועומד במדון. (עין צ"ח ס"ד ס"ד) הנהם להם
לניהם ורי קענה נאמנה ופריך לי ענה נאמנה
חלי נפי ניה, וסמך שלא הספיק עד שמה אכל
אם הספיק ולא הספיק לא מקרי נאמנה ומקרי רשע
והכל הרי נחיד אינו רוצה ללכת מהערכאות ולכן
העומד בערכאות שהוא לפניהם בליקור ועומד
ומקרי ללכת ואין זה דין צ"ד ואם ברצונו ללכת
מהערכאות למה לא יחל חיד ויעשה השונה שהרי
כל רגע שהוא בערכאות הוא עוצר בליקור כפי
והעל האש"י ועל וכן שלא ילכו מהערכאות מחזק על
הנ"ד להנמיס ככל מניי הסכמה ללכת מהערכאות
וגד תחול הש"י כל שיש בידם ואם לאו הקולר
אלי נאמנה ונמ"ח הנ"ד צ"ל.

ומהו וענין שיקם חנני כחן חילתה מרובה
לחנני אם תר ... צדאלי ששפור נעשה
הנכסחי למ"ח, גם כי צדור לי שהאי צדור לא
כחל אחר כי נאמנה בין כחל מאמני שלימיט ולא
מלחדי ולא ממעללי בימ"ד ואין לי שייסם אחר
פני וס' ט' נחם ספרים שהולך ומחזק מהם
וע"ס ועוסק כחל פדאלי. ומי ששמו שלם יסדום
כנה שלט עליו ועל כל בניי פדו יתא אליהו הנביא
ועשה שלם נחם לכרי"ר.

יידו קשור באמתו המצופה לרומי שמים והמחזק
כעור לארבעת ימים וישנים וכחזים כספון של צדיקים
כלל ונפס.

מגשה הקטן

סימן קעה

הולך לערמא ויכא שהנ"ד בטלו חס"ד של עצמם

הי' לסדר מה נחם המיקום הזה והתנדר בניי יצוא
מעלי ידיו ונחם ומשכיל כ"י כשי"ת מחדש יעודה
דין שליטא עוד חרדי בניי

אחשכ"ת נקודות.

דג

משנת הלבנות

חורן משמש

מהדורא תניינא

הרי הוא גזל ורצחיה חמס וכתם כבוד פגרו בנים
קוסר בשביל זה יגלו מהם מנונם ונביהם ונעמיהם
ועוד חיינו לזמם בחיוב עולמי לשלם כסף חוב מה
שלא נפחיתו ואין להם פסק שיהא' בגלל שוקר
ממנו ונפשו ונפשו ונפשו ונפשו למשיג פ"ת ליקח הימנו
כל אשר לו או להשיג בנים האשורים וכל אשר לו
ימן לעד נפשו ואספ נפשו ונפשו זה ברוך מאד.

אלו דברי ידיכם העומד לשורח עם קדוש המצפה
לישועת חי כהרף עין בלב ונפש.
הנשמה הקטן

סימן קסב

לוקח את חבירו בערכאות ואמר שיהיה
לדך לבד

א' לסדר כי תבא חי' לחדש החדשים והחשניה
סעי' ידדי הרב תבא' בנשי' חי' כשיח פוהיר זלמן
ליב וחי'נענענענע שליש'א מנדולי הלופרים בבולל
וישיבתו הקדושה

אחרישכ"ח בדיחום

ובדבר הלוקח את חבירו בערכאות על פניו
ואח"כ נזכר לו או אחרי לו שיסה לו כ"ד
אל ישראל כפרס אחד ולכן הלך לבד על ישראל
ואמר שחוק לעמוד לפני כב"ד עם חבירו ולא
ינשך בערכאות אם יבא חבירו לב"ד, ומי'ו גם
אין דו'ה לצל הערכאות וללאח חמס כמו שיהא
אלה הע"ד שלו יתמו להבית חשפט (הפס"ס)
להחמין עם המהלך עד שיטו כב"ד, והנ"ד ידוע
גם על הערכאות אם סי' ללאח ואיחתי חיי' ללאח
ותלחה אופן חיי' ללאח, או גימשי' בנשיהן, וכל זה
ההנחאי שיהא פכשו לך לבד ואם לא יקבל
חבירו החמס' שלו או ינשך בערכאות.

ולפענ"ד כתבתי נפשי'עום שאין חבירו לך לין
אחו לבד עד שלא מהערכאות קודם

ופתחם שיה' בגלל אדם עשה דין לפתחו ואין זה
בגלל חוקר בגלל ואף לא בגלל הילוך בערכאות של
ניס שהרי לא הלכס למשיג' אלא להליל את עצמה,
ועתה הוא מהחמס' ומגום שילך בערכאות של
גויס שהרי אינו עשה לשליל את עצמו ולא להקד
אח חבירו, אבל בלחם הוא היהדך לא חידעם דוח
לא חי בגלל חלק ואמפור שהם הרי יסלון אט
לחור עבד איש' דגוס ולא עמד חבל סס' הרי
סך נד' ועבד ומקד בערכאות של גויס אלא חשי'
גויס פהילך למשיג' בגלל לבנות חמון שלו כפשיג'
דחם פכ"ס אינו חוקר גוף של חבירו אלא חובס
אם של ואינו עיגד חסום מקרה אלא חסום אשר
חשס לפניהם ולא לפי ע"כ ומיקד עי"ו אכל
סן הרי חוקר גוף יתחל חמס.

ומה שפוענים שיה' דין להליל עצמו כמו שקורין לו
לרדער הוא שרלסקקשון זה שקד גמור, שהרי
יח' שמהמקש' לו של שמירה זו, הלי' או האשה,
נשי' מוליך' שס רע של מקרה זה של זה שהוא
היה אומה ואח' הילדים חמס' אחרתה ורלח או
אין להרבה עם הילדים וכחל' חוה והיא איש
חשק שמהמקש' חמס' שיה' אומה או ימס חסס
דח, והנה חסום שמהמקש' הערכאות הנ"ל אינו
אלה חמס' או חבוס אלא הוא עשה מעשה נפומל
מחור אם חבירו (נכסן) חמס' את בגלה או נעל
אח חמס' ומקורן אומה חסס בגור חמס' חילון
או סחך איה שפשי' חסונס' הם להיק' או להרס
פגלתי זה לא יחסי להם לרדער זה.

ומעתה ק"ו היכן שיש ילדים ומחשי'ן להלשך
במלשינות שוקר שגם כהנה גם להילדים
(ונלשונם עשיל' אכיס' בלש"ן) שחוקין להכנס
פלה ומלשינות פליהם למשיג' ושי"ו מוליך' לו
לדוק חבל או האשה חכמים שלחם ומנניהם וליקח
מהם חמס' הרי אין זה בגלל חמס' דלא עבד או
חמס' שחובס' מה שחבי' לו אלא הרי זה מקרה
חמס' לשי' חמס' במלשינות ונדעדי לב"ד ושוקר חס'
אליה דב"ע חמס' חוקר ואין צריך לה שום
חוקר חודס' וכל זה שחלישך פ"י מקרה ו

וע"ז בעני"ח ז"ך לחדש הרחמים לסני יום ה'תק' הגדול והנודא אר"י ישאג מי לא ירא מהיום הדין יח"ת * יעבור בות סודיה
עלינו על כל ישראל בברכה כח"ס כלל ונספ